

85 000 példány

m:INap
Közeleti, családi hetilap

MISKOLCI NAP

Megjelenik Miskolcon és B.-A.-Z. megyében

III. évfolyam 46. szám • Térítésmentes • 2006. október 21.

IDÉN ELŐSZÖR DÍJAZTAK A MEGYÉKBEN

Kiosztották a Prima-díjakat

Eldőlt a Prima-díjak sorsa. A Munkáltatók és Munkavállalók Országos Szövetsége által meghirdetett program jelöltjeit hetekkel ezelőtt jelentették be. Tíz jelölt indult tíz kategóriában, a győzteseket szombat este ünnepi gálán hirdették.

Négy éve kezdeményezte a Munkáltatók és Munkavállalók Országos Szövetsége a Prima-díjak odaítélését tíz kategóriában. Az idén első alkalommal nemcsak országos szinten, hanem a megyékben is osztottak ilyen kitüntető címeket. Több héten át tartó kampány után szombaton hirdettek győzteseket, a három Prima-díjas között ott van dr. Dobrik István művészettörténész, a Miskolci Galéria Városi Művészeti Múzeum igazgatója, dr. Márkus Gábor, a Magyar Triathlon Szövetség alelnöke és Komáromy Éva színművész.

– Kis pontnak érzem magam, de rendkívül jól esett ez a kitüntetés,

és úgy érzem, ezért érdemes volt 45 évig Miskolcon lenni, és nagyon köszönöm mindenkinek – mondta Komáromy Éva a díj átvétele után.

A három díjazottat jövőre az országos Prima-díjra is jelölik. Az idén pedig a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei tíz jelölt közül Bodonyi Csaba, Széchenyi- és Ybl-díjas építész indul majd az országos programban és lehet a legjobb egy rendkívül illusztris csapban.

A megyei Prima-díjkiosztó gálán egy közönségszavazást és egy különdíjat is odaítéltek. Az előbbi a Miskolc Dixieland Band, az utóbbit Gáll András gyógypedagógus kapta. Mindkét jelöltet közel azonos szavazatmenyiséggel támogatta a megye közönsége. Emellett a többi jelölt is értékes ajándékokkal távozhatott a gáláról, melyen komoly- és könnyűzene is felcsendült neves előadók tolmácsolásában.

C. Á.

1956–2006 – A FORRADALOM ÜNNEPÉN

Idén ünnepeljük az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóját. A sorsfordító történetekben annak idején Borsod megye és Miskolc is nagy szerepet játszott, helyi egyetemisták, munkások, bányászok, értelmiségiek ezrei csatlakoztak lelkesen a forradalmi eseményekhez.

A miskolci önkormányzat és a város intézményei, civil szervezetei színvonalas ünnepségsorozattal készültek a jubileumra, melyek keretében sorra felkeresik az '56-os történetek helyszíneit is. A megemlékezések október 19-én délelőtt az Egyetemvárosban kezdődtek, amelynek diáksága központi szerepet játszott az 50 évvel ezelőtti eseményekben. Délután '56-os kiállítás nyílt a városi könyvtárban, archiv fotók, emléktárgyak felhasználásával – itt mutatták be a közön-

ségnek Kis József levéltárosa Miskolc 1956 című könyvét is.

Október 20-án miskolci emlékhelyeket koszorúztak a városi vezetők, valamint a pártok, intézmények, civil szervezetek képviselői, akik először Romek Strzalkowski emlékművénél, majd Misley Emese emléktáblájánál rótták le kegyeletüket.

Október 22-én tíz órakor kerül sor a Nagy Imre utca avatására, október 23-án pedig Miskolc Város Elesett Hőseinek Emlékművénél és a Hősök temetőjében lesz koszorúzás. Ezen a napon avatják fel Nagy Attila színművész mellszobrát a Nemzeti Színház előtt, s az '56-os megyei munkástanács emléktábláját is, a megyeháza épületén. Október 24-én és 26-án ugyancsak lesznek megemlékezések a Digép falán elhe-

lyezett, s a Zsolcai kapuban található emléktábláknál.

A MiNap ünnepi összeállítással emlékezik meg az évfordulóról. Lapunk 9–16. oldalán interjúkat, kortárs visszaemlékezéseket, be-

számolókat olvashatnak az '56-os forradalmi eseményekről – korabeli archív fotókkal, illusztrációkkal – valamint értesülhetnek a városi megemlékezések részletes programjáról is. **Sz. S.**

Nanotechnológiai kutatóközpont épül

Eladható termékeket fejlesztenek

Nanotechnológiai kutatóközpontot hoznak létre Miskolcon. A Bay-Nano-nál budapesti, szegedi és miskolci szakemberek dolgoznak majd. Az intézmény célja az, hogy eladható nanotechnológiai termékeket hozzanak létre, amelyeket a későbbiekben miskolci vállalkozások is gyárthatnának.

Titánból készült emberi implantátumok, nanotinta, nanokompozitok – többek között ezeket fejlesztik majd a miskolci Bay-Nano Kutatóközpontban. Az orosz-magyar kormányközi együttműködés eredményeként a Nemzeti Kutatási és Technológia Hivatal támogatásával létrejött nanotechnológiai központban alkalmazott technológiák a szakértők szerint kitörési lehetőséget jelentenek a régió számára.

A Bay-Nano-n belül négy olyan osztály működik majd, amely eladható új tudást hoz létre, egy pedig a szakemberek munkájához szükséges méréseket végzi majd.

Mostanra készült el a Bay-Logi műhelycsarnokában az a galéria, amelyben egy speciális steril, úgynevezett tiszta szobát alakítanak ki. Ez azonban csak az első lépés a központ fejlődésében. Dr. Kaptay György, az intézet igazgatója el-

mondta, a városvezetéstől ígéretet kaptak arra, hogy 2007 végére, 2008 elejére zöldmezős beruházás keretében egy kétezer négyzetméteres területen felépülhet majd egy új, valóban 21. századi kutatólaboratórium is.

AKADÁLY NÉLKÜLI MEGÁLLÓK

Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzatának beruházásában – európai uniós támogatással a Regionális Fejlesztési Operatív Program keretében – elkezdődött Miskolc tömegközlekedésének akadálymentesítése.

A fejlesztés a 20-as, 24/A-s, 2-es, 12-es, 14-es és az 1-es autóbusz-vonalakon 61 buszmegállót érint. Ezeken az útvonalakon a buszmegállók, a gyalogosforgalmi csomópontok süllyesztése, a Búza téri aluljáróban négy lépcsőjáró berendezés felszerelése, 77 db hangjelző készülék üzembe állítása és korszerű utcabútorok kihelyezése valósulhat meg.

A közel 100 millió Ft-os projekt eredményeként a mozgásukban

Tapolcán már halad az akadálymentesítés.

valamilyen okból korlátozott személyek – mozgássérültek, nehezen mozgók, kerekesszékekkel közlekedők, babakocsit tolók – részére lesz biztonságosabb és kényel-

mesebb a helyi tömegközlekedésben való részvétel.

A beruházó munkáját partnerként segíti a Miskolc Városi Közlekedési Zrt., a Mozgáskorlátozottak és Barátaik Miskolci Egyesülete és a Rotary Club Miskolc is. A beruházás a tervek szerint az év végére befejeződik.

Diákok takarították a belvárost

Diákok szedték a szemetet Miskolc központjában. Az AVE Miskolc Kft. segítségével a Karacs Teréz Középiskolai Leánykollégium kezdeményezte az akciót. A rendhagyó akcióval a diákok célja a példamutatás. Ők ugyanis nem tehetnek mindig rendet mások után. A Karacs Teréz Középiskolai Leánykollégiumban kiemelt fontosságot tulajdonítanak a környezeti nevelésnek. A ne-

velők közreműködésével a diákok rendszeresen takarítják a diákotthon környékét.

Az AVE Miskolc Kft. folyamatosan tart kapcsolatot az iskolákkal, és partner abban, hogy a diákok is bevonják a miskolci takarítási akciókba. A tervek szerint az akció folytatódik: még a tél beállta előtt a diákok segítségével a város más területei is tisztábbak lehetnek.

Együttműködés Argentínával

Politikailag kiváló, ám gazdasági szempontból minimális az együttműködés Magyarország és a távoli Argentína között, ahol nagyon sok magyar él.

A dél-amerikai ország budapesti nagykövete azért jött Miskolcra, hogy gazdasági kapcsolatot találjon Észak-Magyarországon.

– Alacsony szintű a gazdasági kapcsolat a két ország között, ami azt jelenti, hogy mindössze nyolcmillió dollár kereskedelmi forgalmat bonyolítottunk le egymással. Argentína főleg földimogyorót és fagyaszott halfilét szál-

lít Magyarországra, ám célunk az, hogy növeljük gazdasági kapcsolataink volumenét. Az autópálya területén is fejleszthetjük kapcsolatunkat, ennek elősegítésére novemberben magyar delegációt várunk Cordovába, az argentin autópálya fellegvárába – mondta Domingo Cullen, az Argentin Köztársaság budapesti nagykövete.

A rendezvényen tájékoztatót tartottak az Észak-magyarországi Autópálya Beszállítói Klaszterről. A kamara az egyetemmel közösen a Baross Gábor Pályázati Programon nyert támogatást a klaszter létrehozására. 360 autópálya beszállító céget keresnek és kérnek fel a kapcsolódásra.

TŐZSDEISKOLA

¥ € \$

A gyors meggazdagodás gondolata

TŐZSDE-TANFOLYAM

IDŐPONT:
2006. október 28. (szombat) 13 óra

HELYSZÍN:
Miskolc, Tudomány és Technika Háza

Tanfolyam jelentkezés:
06-70/631-06-16 06-70/233-48-45
Web: www.tozsdeiskola.hu

MEGÚJULÓ TÉR A SZÍNHÁZ ELŐTT

Ősz végére újabb közösségi térrel gazdagodhat Miskolc. A színház előtti volt virágbolt bontását a hétvégén kezdték meg. A főutcán sétálgató emberek csodálkozva méregetik a színház előtti virágbolt épületét. A kirakat bontását a hétvégén kezdték meg, és hamarosan csak néhány statikailag fontos oszlop és a létesítmény törzse marad meg, az ugyanis egy pincelejárót rejt.

Amióta Bodonyi Csaba elkészítette a teátrum rekonstrukciós tervét, napirenden van, hogy a színház épülete által határolt hangulatos belső teret is megnyitják a nagyközönség előtt.

– A bérlet a korábbiakban felszólítottuk, illetve a bérleti jogot felmondtuk, tehát érvényes felmondással rendelkezünk, a bérletnek felajánlottunk cserelehetőséget, amit nem fogadott el. Emellett bontási engedélyünk van, illetve bírjuk a társasház hozzájárulását a bontáshoz. Tehát minden olyan engedéllyel és papírral rendelkezünk, ami kellett ahhoz, hogy a kilakoltatás, illetve a bontás törvényessé váljon – mondta el Bernáth Attila, a Miskolc Holding Zrt. stratégiai igazgatója.

A tervek szerint a munkálatokat ősz végére fejezik be. A színház előtti tér végső formáját a főutca megújulásának koncepciójához illeszkedően alakítják ki.

Dramatizált játék és diákújság

MEGEMLÉKEZÉS A JEZSUITA GIMNÁZIUMBAN IS

Rendhagyó módon emlékeznek az október 23-ra és az azt követő eseményekre a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium diákjai. A négy miskolci egyházi gimnáziummal karöltve végigjárják az események helyszínét, dramatizált játék formájában felidéznek az egyik, október 26-ai sortűz emléket és diákújságot is szerkesztenek.

Mélyebben szeretnék megismerni október 23-a és a forradalom szellemiségét a miskolci Jezsuita Gimnázium és a további három helyi egyházi gimnázium diákjai, ezért olyan diákújságot szerkesztenek, amelynek cikkei, írásai és interjúi közelebb visznek az események megértéséhez.

– Olyan cikkek vannak benne, amelyek érdeklik a diákokat, amit sokszor hallanak otthon mondjuk a nagyszülőktől, szülőktől, aztán közéleti kérdésekben is téma ez

most a közelgő ünnep kapcsán. Ezért is próbáltunk olyan cikkeket kiválasztani, amik nem a klasszikus, közismert témákat dolgozzák fel – adott tájékoztatást a lapról Pulinak Mihály, a diákújság főszerkesztője.

A kiadványban elsősorban visszaemlékezéseket, családi történeteket közölnek. Olyan emberekkel készítenek interjúkat, akik megélték '56 eseményeit. Az iskola vezetése azt szeretné, ha a diákok ezáltal érzelmileg közelebb kerülnének a forradalomhoz.

– Azt gondoljuk, hogy nagyon-nagyon fontos, hogy a diákság megtapasztaljon valamit az ötven évvel ezelőtti eseményekből, annak az atmoszférájából, hogy itt mi történt Miskolcon, ne csak Budapestre figyeljünk. Azt, hogy mi volt, ami akkor lelkesítette a fiatalokat és felnőtteket egyaránt. A négy miskolci egyházi gimnázium közös programja áll ennek az egésznek a központjában –

mondta el Forrai Tamás, a Jezsuita Gimnázium igazgatója.

Október 26-án, dramatizált színdarab formájában a diákok felidéznek az egyik, 50 évvel ezelőtti sortűz eseményeit, és a régi hagyomány szerint végigjárják az október 23-ai események színhelyeit, a Kossuth utcáról indulva a Zsolcai kapun át a Petőfi térig. A szervezők azt szeretnék, ha a rendhagyó megemlékezésben Miskolc minél több polgára részt venne.

M. B. L.

ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉSEK

A Fidesz – Magyar Polgári Szövetség Miskolc Szervezete 1956-os ünnepi megemlékezést tart október 22-én, vasárnap 17 órától Miskolcon az Erzsébet téren, a Kossuth szobornál. Beszédet mond dr.

Répássy Róbert, a Fidesz országgyűlési képviselője, frakcióigazgató. Ezt ünnepi műsor követi, majd 1740-től fáklyás

felvonulás a Misley Emese emléktáblához, 18 órától a Zsolcai kapui emléktáblához. Beszédet mond Bogár Károly, az '56-os DIMAG Munkástanács elnöke.

A MIÉP városi szervezete október 21-én tart ünnepi megemlékezést 16.30-tól a Hősök tervetében, ahol Miklós Árpád megyei elnök mond beszédet.

MEGTEKINTHETŐK A HATÁSTANULMÁNYOK

Elkészült a Majoresco Kft. beruházásában Miskolc, Keleti kapu térségében megvalósítandó Shopping Park nevű kereskedelmi központra vonatkozó előzetes vizsgálati dokumentáció – előzetes környezeti hatástanulmány –, mely megtekinthető 2006. november 3-ig a Polgármesteri Hivatal Építési és Környezetvédelmi Osztályán (Miskolc,

Városház tér 8. sz. III. udvar I. emelet) ügyfélfogadási időben (hétfő 13–16, szerda 8–17 és péntek 8–12 óra között), valamint az Észak-magyarországi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségen, Miskolc, Mindszent tér 4. sz.).

Az ARCUS CENTER Kft. (3530. Miskolc, Széchenyi u. 15–17. sz.)

elkészítette a KOALFÉM Kohászati Alapanyag és Fémfeldolgozó Kft. által Miskolc, Repülőtéri u. 1. sz. alatti, 01426/3 hrsz-ú ingatlanon tervezett fémhulladékfeldolgozó üzem létesítésére és üzemeltetésére vonatkozó előzetes környezeti hatástanulmányt, mely megtekinthető 2006. november 3-ig a Polgármesteri Hivatal Építési és Környezetvédelmi Osztályán (Miskolc, Városház tér 8. sz. III. udvar I. emelet) ügyfélfogadási időben (hétfő 13–16, szerda 8–17 és péntek 8–12 óra között), valamint az Észak-magyarországi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségen Miskolc, Mindszent tér 4. sz.).

Képviselői fogadóóra

Dr. Tompa Sándor, országgyűlési képviselő október 27-én (pénteken) 13–15 óráig fogadóórát tart az Ady Múvelődési Ház ügyfélszolgálati irodájában. Minden érdeklődőt tisztelettel és szeretettel vár!

Cseh László, a 16. számú választókerület szocialista önkormányzati képviselője tisztelettel értesíti a körzetében élőket, hogy október 26-án (csütörtök) 17 órától őszi vásárral egybekötött fogadóórát tart a Nagyváthy J. utca 38. szám alatti rendőrpihenőben, burgonya, hagyma, alma kedvezményesen kapható. Minden érdeklődőt tisztelettel és szeretettel vár!

Szebeni Péter, a 18. számú választókerület szocialista önkormányzati képviselője tisztelettel értesíti a körzetében élőket, hogy október 25-én (szerda) 15–17 órától őszi vásárral egybekötött fogadóórát tart a Szentpáli Szakközépiskola melletti parkolóban. Kedvezményesen kapható burgonya, hagyma, alma. Minden érdeklődőt tisztelettel és szeretettel vár!

Minden, aminek a nyílászárókhoz köze van!

Új Nyílászáró és Árnyékolástechnikai Centrum

Miskolc, Petőfi Tér 1. Tel.: 30/985 8480 Fax: 46/358 975

Helyszíni hitelügyintézés!

- ❖ Műanyag ajtók ablakok készítése
- ❖ Redőnyök gyártása
- ❖ Reluxa, harmonikaajtó
- ❖ Szallagfüggöny forgalmazása
- ❖ Faablakok, ajtók szigetelése
- ❖ Bémunkák vállalása

❖ Üzletkötők és partnerek jelentkezését várjuk! ❖

MÉG EGY HÉTIG FŰTÉS-KOMPENZÁCIÓ

Még egy hétig kérhető a gázár-támogatás. Egyelőre a lehetséges jogosultaknak csak kevesebb, mint a fele kap ilyen szociális kedvezményt. A kérvény beadására már csak egy hét van, október végén ugyanis lejár a végső határidő.

A szakértők számításai szerint egy átlagos rászorulóknál a gázár-kedvezmények havonta 800–4000 forint közötti összegre rúgnak. Most tehát a távfűtéses lakásokban lakók járnak jobban: ők ugyanis, ha automatikusan jogosultak, illetve kérelmüket elfogadják, október és december között havonta 2500 forint készpénzt kapnak. Az alacsony jövedelmű családoknál azonban ennek is örülnek.

A miskolci önkormányzat szociális osztályára eddig összesen 2350 kérelem érkezett, fele gázár-, fele távhő-támogatásra. Akik már korábban is kaptak kompenzációt, azoknak nem kell külön igénylést benyújtaniuk, a többieknek az államkincstár postázta a szükséges dokumentumokat.

– Ezek a csoportok a nagycsaládok, a fogyatékos támogatásban, illetve a magasabb összegű családi pótlékban részesülők. Ezen kívül a távhő-támogatást kaphatják a nyugdíjasok is, itt jövedelemhez kötött ez a támogatás – mondta el Hudákné Becses Ildikó, a polgármesteri hivatal egészségügyi és szociális osztályának csoportvezetője.

A kérelmeket nemcsak a szociális osztályon lehet benyújtani, hanem a polgármesteri hivatal által a város nyolc pontján működtetett kihelyezett ügyfélszolgálati irodákban is. A szakértők október 31-e előtt újabb nagy igénylési rohamot jósolnak, szerrintük ugyanis az emberek egy része a meleg szeptember miatt későn eszmélt, és ahogy lehűl az idő, ők is beadják a kérvényüket.

KÖSZÖNET A ZENEISKOLÁTÓL

Előző lapszámunkban roszszul jelentettük meg az Egressy Béni Zeneiskola köszönetnyilvánítását. Az helyesen a következőképpen hangzik:

Az Egressy Béni Zeneiskola – Alapfokú Művészetoktatási Intézmény tanulóifjúsága és tanszékének köszönetet mond a szülőknek és a zenebarátoknak, akik 2005-ben személyi jövedelemadójuk 1 százalékával támogatják az Egressy Béni Alapítványt. A beérkezett 23 524 forint összegű támogatást a zeneiskola hangszerek javítására, karbantartására használta fel.

INGATLANKÖZVETÍTŐ MAGAS KERESSETTEL MUNKATÁRSÁKAT KERES NEM ÜGYNÖKI MUNKÁRA. TEL.: 30/687-8627, 30/640-1180.

Lelkisége

Problémákkal küzdő, krízishelyzetben lévő személyeknek ingyenesen hívható az „Esély” Lelkisége szolgálat 06-80/505-512, bármelyik napon 19–7 óráig.

VEGYEN ÚJ SUZUKI BESZERZÉSI ÁRON FIX HAVI TÖRLESZTŐRÉSSEL: 16 234 Ft/hó-tól

SUZUKI

Az Ön márkakereskedője: SUZUKI DIÓSGYŐR

Pótkerék Kft. 3533 Miskolc, Lorántffy Zsuzsanna u. 53. Tel.: 46/339-907, 46/401-417, e-mail: d.suzuki@yahoo.de

Angol vendég ismerkedett Miskolc sportéletével

AZ ELSŐ LÉPÉS MEGTÖRTÉNT

A fejlett nyugati államokban sem képzelhető el a profi és amatőr sport a gazdaság és a politika résztvevőinek szerepvállalása nélkül. Angliából érkezett delegáció tagjai állítják ezt, akik Miskolc sportéletével ismerkedtek három napon keresztül.

Kitörési pont, fejlődési irány lehet a sport Miskolcon, hangsúlyozta Orosz Lajos. Az alpolgármester szerint a nyugati példák is igazolják, hogy a versenysport és a szabadidős testmozgás ma már nem választható el a piactól, a gazdaságtól.

A Leeds-i Egyetem vendégei is megerősítették, hogy a nagy angliai hagyományok ellenére ők sem tekintik önmagában a sportot, mert az járulékaik révén idegenforgalmat gerjeszt, gazdaságot erősít.

– Magyarországhoz hasonlóan Angliában is nagy probléma az elhízás, ezért a lakosság egészségének védelmében nálunk is rendkívül fontos a tömegsport népszerűsítése. Megyőződésünk, hogy a sport ma már nem lehet öncélú, hanem megvannak a rá jellemző társadalmi, illetve gazdasági kapcsolódásai – mondta Gareth Mc Cormich, a Leeds-i Egyetem vezető professzora.

Ian Richards a Leeds Városi Egyetem Szabadidő és Sporttanszékének docense. A közel-múltban Az év egyetemének is megválasztott oktatási intézményben negyvenezzer (!) hallgató tanul, hat karral működik, és szoros kapcsolatot ápol különböző profi csapatokkal is. A látogatás utolsó napján a Miskolci Egyetemen interjút adott a MiNap-nak.

– *Hogyan esett a választás éppen Miskolcra?*

– Támogatásra pályáztunk a Yorkshre Culture nevű helyi intézményen keresztül. Dr. Szarka

A vendégek ellátogattak a miskolci sportiskolába is.

Barbara közreműködésével választottuk a borsodi megyeszékhelyet, mert itt azt szeretnénk volna megnézni, hogy ebben a régióban hogyan zajlik a sportélet szervezése. Az egyetemünknek az a célja, hogy elősegítse az ismeretek és a szak tudás cseréjét. Ehhez szeretnénk hozzájárulni, azért jöttünk, hogy átadjunk valamit a tapasztalatainkból, és bizonyos területeken segítsünk. Pályázatunkban is írtunk arról, hogy nemzetközi együttműködést szeretnénk kialakítani, ebben Magyarország, Lengyelország és Csehország venne részt.

– *A miskolci tapasztalatok alapján lát lehetőséget az együttműködésre? És ha igen, milyen területen?*

– Abszolút mértékben pozitív a véleményem. Az önkormányzattal, a helyi sportklubokkal és az egyetemmel egyaránt sikerülhet kapcsolatot kiépíteni.

– *Sűrű napokat hagyott maga után. Mennyire sikerült megismernie a város sportéletét?*

– Fantasztikus volt, hogy egy helyen szinte az összes miskolci sportszervezet képviselőivel szót válthattunk. Személyesen is felkerestük a város sportlétesítményeit, találkoztunk edzőkkel is. A velük folytatott beszélgetések meggyőzték arról, hogy van lehetőség

a szakismeretek cseréjére mind a két oldalról.

– *Milyen benyomásokat szerzett Miskolc sportlétesítményekkel való ellátottságáról?*

– Számunkra igazolódt, hogy nem minden a pénz, az együttműködési készség olykor sokkal

fontosabb. Természetesen láttunk felújításra szoruló létesítményeket is, ott pénzt kell befektetni, de ez nálunk, Leedsben is így van. Ugyanakkor a Jégcsarnokhoz hasonló létesítményt egész Nagy-Britanniában sem lehet találni, erre jogosan lehetnek büszké a miskolciak!

– *Angliában kell ösztönözni a sportolásra az egyetemre járó fiatalokat?*

– Általános probléma, hogy 6 és 14 éves koruk között a gyerekek nem mozognak eleget, gond az elhízás, a túlsúly. A diákok nálunk is szívesebben töltik az idejüket a különböző szórakozóhelyeken, mint az edzőteremben. A brit kormány azonban jelentősen támogatja, hogy kialakuljon egy sportos kultúra.

Doros László

Munkácsy Miskolcon

1891. október 22-én, éppen 115 évvel ezelőtt járt utoljára Munkácsy Mihály Miskolcon. Ebből az alkalmából, október 22-én, vasárnap különleges meglepetéssel várja látogatóit a Herman Ottó Múzeum.

Ezen a napon a Görgy u. 28. szám alatt nyílt egyedülálló, a „Munkácsy-képek Miskolcon – Válogatás Pákh Imre gyűjteményéből” című tárlat minden látogatója a belépők mellé a 115 évvel ezelőtti eredeti tudósítás kópiáját kapja meg emlékül, melyet ezen a nevezetes napon a Múzeum 1800-as években készített, úgynevezett szárazpecsétjével hitelesíthet is. A korabeli dokumentum megtekinthető a múzeum honlapján (www.hermuz.hu).

Schabinszky László, a híres miskolci fotográfus találkozása Munkácsy Mihállyal: 1891. október 22. E pillanat újjászülehet a miskolciak részvételével: 2006. október 22., Munkácsy és Schabinszky miskolci találkozásáról a következőket olvashatjuk a Miskolci Értesítő korabeli számában: „Ugyancsak vasárnap délelőtt a városban sétakocsizást is tett testvérével, a mely alkalommal Schabinszky fényképezést is felkereste, hogy részére a másnapi miskolci vásár alatt

a vásáros közönség közül felvételeket tegyen.”

Munkácsy Mihályról a híres miskolci fotográfus titkon készített fotókat, melyről így szól a korabeli tudósítás: „Munkácsy lefényképeztetett itt időzése alatt Schabinszky fényképész által, a mi azonban csak úgy titokban történt, mert Schabinszky kérte ugyan a művészt, hogy engedje magát lefényképeztetni, de Munkácsy nem akart erre ráállni. Került mégis egy pillanat, a melyben Munkácsy nem is gondolva, az ügyes Schabinszky által lefényképeztetett. Még nem volt alkalmunk megtudni, hogy minő sikerrel.”

Október 22-én régimódi fotográfiaikat készítenek Munkácsy emlékére. Ma már tudjuk, hogy a fotók sikerültek! Sőt! A Herman Ottó Múzeum tulajdonában lévő, Munkácsyt megörökítő fotográfiaikat először itt, ezen a kiállításon csodálhatják meg a látogatók.

Ezen a nevezetes napon – emlékezve a fotográfus Schabinszkyre, aki több képet is készített a mester számára – különleges emléket készíthet, aki október 22-én, 13 és 20 óra között látogatta meg a kiállítást: nevezetesen egy régimódi fotót a mester hasonmásával.

Munkácsy Mihály hasonmása Miskolcon él, maga is fotográfus, és a múzeum munkatársa volt közel húsz éven keresztül.

ÖSSZEFOGÁS A MELLRÁK ELLEN

Miskolcon is megrendezik az Egészség Hídja elnevezésű figyelemfelkeltő sétát. Az Egészség Hídja Összefogás célja az, hogy a társadalom figyelmét a mellrák elleni védekezés jelentőségére irányítsa.

A rendezvény miskolci állomását neves közéleti személyek is felkarolták: Hernádi Judit színművésznő, Seres Ildikó színművésznő, Máger Ágnes festőművész és Kis Alicia, a Miskolci Televízió szerkesztő-riportere, műsorvezetője. A rendezvényen jelen lesz az Egészség Hídja Összefogás elnöke, Körtvélyesi Éva. A séta Miskolc négy kapujából indul, és az „Egészség Hídjához”, az erre az alkalomra rózsaszínbe öltöztetett Szinva-teraszhoz érkezik.

Az indulási pontok: Zsolcai kapu az Andrássy Gyula Műszaki Szakközépiskola elől 18.30-kor. Győri kapu a Herman Ottó Gimnázium elől 18.35-kor. Csabai kapu a Semmelweis Kórház főbejárata elől 18.35-kor. Szentpéteri kapu a 20 emeletes bérház melletti térről 18.30-kor. A Szinva-terazon másorral, információs standokkal várják az érdeklődőket.

Elhunyt Bozsik István

Míg élt, biztattam: Pista, szeretném már munkáid újabb kiállításán dícsérni finom ívű rajzaid mives világát. Ilyenkor jobbadán hallgatott – jó munkához idő kell, felelte olykor –, s csak mosolygott hamiskásan, szája szegletében azzal a konok vonással.

Biztattuk, mert tudtuk, ha kihasználja istenadta manuális képességeit, munkáival a legnagyobbak közé emelkedhet.

Bozsik István 65 éve Miskolcon, kézműves szülőkk gyermekeként látta meg a napvilágot. A képzőművészet iránti érdeklődése hamar megmutatkozott. Talán még írni, olvasni sem tudott, amikor ügyes rajzaival már felhívta magára a figyelmet. Innentől fogva tehetségét a kibontakozás útján óvó szemek és értő kezek egyengették. Miskolcon Imreh Zsigmond és Meilinger Dezső tanítványaként készült a pályára, mígnem Budapesten, a Képzőművészeti Főiskolán Ék Sándor, Pap Gyula és Barcsay Jenő voltak a mesterei.

A vonalak szeszélyes halmazából álló, aprólékos gondossággal felépített képei ugyanúgy elnyerték az ingyenc közönség tetszését, mint a néhány lendületes vonással maga körül hangulatot és különös miliőt teremteni képes skiccei. A főiskolát követő, néhány kiugróan termékeny esztendő volt az ő ideje. Sokoldalú tehetsége és kísérletező, újat ígérő érzékenysége hamar elnyerte a szakma és a közönség elismerését. Indulását várakozó figyelem övezte. Hosszú éveken át országos lapokban publikált, s kibontakozó karrierje előtt szinte minden ajtó kitárult. A kor egyik meghatározó egyéniségét, Kondor Bélát is atyai barátjának tudhatta.

Visszaköltözvén Miskolcra, a '60-as évek kezdeti lendülete egy darabig még itthon is elkísérte. Rajzaival rendszeresen jelen volt az Észak-Magyarország napilapban és a megye irodalmi folyóiratában, a Napjainkban. Bár az indulás felhajtó ereje még a '70-es években is felszínen tartotta, a korán kitágult horizont levegője mégis mintha ritkulni kezdett volna körülötte. A közönség néhány gyűjteményes és egy-egy vidéki önálló kiállításán találkozhatott munkáival. Talán a körülmények, talán a lélek mélyrétegeibe rejtett néhány egyéni vonás, talán az őt sem elkerülő hullámvölgyek, s az ilyenkor elmaradt biztatás fogták vissza energiáit.

Mindezek ellenére kiemelkedő műveltsége, s a művészetek iránti töretlen érdeklődése megóvták őt a jövő számára. Hosszú évtizedeken át Miskolc művészeti életének karakteres egyénisége volt.

Egy hete, szombaton este azzal váltunk el egymástól, hogy másnap a neki is oly kedves abaúji tájakra, Boldogkőváralja környékére megyünk kirándulni. Ám amikor vasárnap reggel kerestük, ő a konyha kövén mozdulatlanul heverve kirándulni már más tájak felé indult. A szíve hagyta cserben.

Városunk műértő közönsége megőrzi emlékét. Pista! Isten veled!

Bereti Gábor

Munkácsy

TOTÓ NYUGDÍJASOKNAK

A totó helyes kitöltésével nyerjen 2 db belépőt a 2006. október 14–december 30. között Miskolcon megtekinthető Munkácsy-kiállításra!

Az első 500 helyes választ beküldők a kiállításra 2 személyre szóló belépőjegyet kapnak.

1. Mikor született Munkácsy Mihály?
a) 1910. január 10. b) 1844. február 20. c) 1950. február 21.

2. Mi volt Munkácsy Mihály eredeti családneve?
a) Lieb Mihály b) Kovács Mihály c) Nyilas Mihály

3. Mi volt Munkácsy Mihály édesapjának a foglalkozása?
a) festőművész b) molnár c) sőtiszt

4. Melyik városban töltötte gyermekkorát Munkácsy?
a) Miskolcon és Békéscsabán b) Sopron c) Munkács

5. Mikor járt utoljára Miskolcon Munkácsy?
a) Éppen 115 éve, b) 150 évvel ezelőtt c) Nem járt Miskolcon
1891. október 22-én

6. Miskolcon melyik múzeumban tekinthetők meg Munkácsy festményei?
a) Herman Ottó Múzeum, Papszer u. 4. b) Herman Ottó Múzeum, Görgy u. 28. c) Miskolci Galéria

7. Melyik városban élt a híres fotográfus, aki Munkácsyról készített képeket?
a) Budapest b) Szeged c) Miskolc

8. Hány tagból áll Miskolc Város Időügyi Tanácsa?
a) 376 b) 2 c) 19

9. Melyik évben alakult meg Miskolc Város Időügyi Tanácsa?
a) 2004 b) 1890 c) 1980

10. Melyik napon tekinthető meg a Munkácsy-kiállítás éjféljéig?
a) hétfő b) szombat c) vasárnap

Kérjük, a helyes válaszokat karikázza be, és a totót a megadott címre 2006. október 31-ig küldje be. A nyertesekeket postai úton értesítjük.

Beküldési cím:
Miskolc Megyei Jogú Város Időügyi Tanácsa,
3525 Miskolc, Városház tér 8.

Beküldő neve:

Születési dátuma:

Beküldő címe:

A lovastanyán minden megtalálható

ŐSI MAGYAR ÁLLATFAJTÁK

Sokan nem tudják, hogy melyek azok az állatok, amelyek egykor szinte mindegyik falusi udvaron megtalálhatóak voltak. Sokan pedig még sohasem látták ezeket a fajokat. Egy Miskolc melletti gazdaságban ezek közül jó néhány megtalálható.

– Van például Nóniusz fajtájú lovunk, amely nagyon jól példáz egy kihaltóban lévő fajtát. Ezen kívül találkozhatunk a baromfi-állományban mindazokkal a fajtákkal, amelyek ma a baromfi-udvarokban már sajnos hiányoznak, ezek között megtalálhatók a kopasznyakú erdélyi tyúkok, kacsák, libák, pulykák, és gyöngyösök – adott áttekintést Balogh Sándor, a Balogh Liget

Hortobágy és a régi magyar pusztai állata, ő jelenleg szimbiózisban él nálunk egy szürke marha tehénnel, valamint egy magyar tarka tehénnel. Ez a fajta, amelyet most már genetikailag az ország több részén tenyésztnek, ismételtelen előtérbe került, a húsa

emlegetik a hipermarketek húsos pultjánál.

– Nagyon érdekes emberek vagyunk, mi magyarok, szeretünk elfeledkezni mindenről, ami valamikor jó volt, hisz a magyar vidék egyetlen hústermelő állata a mangalica volt. Igénytelensége miatt tartották, fiatalabb korában, 100–120 kilósan legeltették ezeket az állatokat, úgynevezett kondába járaták, majd később, amikor bejött az őszi idő, akkor befogták ezeket az állatokat hízóba. Körülbelül 50–50 százaléku a hús-áru és a fehér áru a vágási eredményben, egészségügyi szakemberek állítják: koleszterinszegény húsa és zsírja miatt nagyon egészséges fogyasztani. A mostani sertéseknél a zsír-hús aránya 15–85 százalék körül van, tehát a mangalica jóval zsírosabb – mondta el Balogh Sándor.

Egy igazi falusi udvar azonban mit sem ért baromfi nélkül. Csakúgy, mint régen élt őseink esetében, a magyar lakosság húsfogyasztásában a csirke és pulyka foglalja el a vezető szerepet.

– A magyar vidéknek a sertés mellett a másik húsadó állata a baromfi volt, amely mindig megtalálható volt. Ezek az állatok mindent biztosítottak, ami akkor a háztartásokba kellett, tehát tojást is és húst is – tette hozzá Balogh Sándor.

A hasonló gazdaságoknak nagy szerepe van abban, hogy az őshonos magyar fajokat megismertessék a nagyközönséggel. Balogh Sándor tapasztalatai sze-

Lovas Klub tulajdonosa. – Ezenkívül találkozhatunk még a mangalicával, a mangalicának is két őshonos fájával, a fecskehasú mangalicával, valamint a szőke mangalicával. A kettő között nagy eltérés ugyan nincsen, de a fajtajellegét tekintve az ország különböző részein tenyésztették ezeket az állatokat. Ennek van még egy harmadik fajtája, a vörös mangalica, ami nekem sajnos nincs. A szarvasmarhák közül tartok szürke marhát, amely a

nagyon kedvelté vált, másrészt az igénytelensége miatt, ami a tartásában nagy előny. Az ember társából, a kutyából is igyekszünk minden magyar fajtából egy reprezentatív példányt tartani, a magyar vizslát, a komondort és a magyar pásztor húséges társát, a pulit.

Ahogy a már említett szürke-marha is egyre nagyobb szerephez jut a 21. század emberének húsfogyasztásában, úgy a mangalica nevét is egyre gyakrabban

rint ugyanis sok gyermek meglepő színben látja például a szarvasmarhákat.

– Nagyon sok gyerek, óvodás, iskolás nem is ismeri, csak a lila tehenet a tévéből, aminek lyuk van a hasában, és milliószor kérdezik, hogy hol van az, tessék mondani.

A ismeretterjesztés mellett pedig az ősi génállomány megőrzése is rendkívül fontos.

tóthsz

A minisztérium és a gazdák is ellenzik

ÚJ KUKORICA-INTERVENCIÓS SZABÁLYOZÁS?

Magyar szakmai szervezetek szinte biztosra veszik azt, hogy november 1-jétől érvénybe lép az unió új kukoricaintervenciós szabályozása annak ellenére, hogy erről hivatalos döntés még nem született.

Csikai Miklós, a Magyar Agrárkamara elnöke múlt csütörtöki nyilatkozatában úgy vélte, hogy az unióban az intervencióra szánt kukorica felvásárlási feltételeinek megváltoztatása egyértelműen a magyar gazdálkodók ellen irányul. Ezt az agrárkamara elnöke egyoldalú és diszkriminatív lépésnek tartja.

Szerinte ugyanis még nem volt példa arra, hogy az Európai Unióban az agrárgazdaságot szabályozó feltételrendszerből egyetlen elemet kiragadva azt megváltoztassák egyetlen ország egyetlen termelői csoportosulásának rovására.

Csikai Miklós emlékeztetett arra, hogy a Magyar Agrárkamara és további három magyar agrárérdekképviselet mind a Copa, mind pedig a Cogeca – az európai agrárszervezetek – vezetőinek levelet írtak ez ügyben. E szervezetek is példa nélkülinek tar-

tották a szóban forgó uniós eljárást.

Az agrárkamara elnöke utalt rá: az unió mezőgazdasági politikájában tervezett változtatási szándékokat általában már jó előre bejelentik. Ezeket az érintettek meghallgatása után 1-1,5 évvel később az érdekeltek véleményének figyelembe vételével vezetik be.

A Magyar Agrárkamara elnöke ezért támogatásáról biztosította a magyar kormány minden olyan lépését, amely a szóban forgó diszkriminatív lépés ellen irányul.

Pótsa Zsófia, a Gabonaszövetség főtitkára szintén biztosra veszi, hogy a jövő hónap elején bevezetik az új uniós kukorica-intervenciós felvásárlási feltételeket. A szakember szerint a magyar kukoricatermelőknek elsősorban az újonnan megkövetelt hektolitersúly-kritériumokkal lehetnek gondjai.

A hazai termelőknek ugyanis várhatóan nehézséget okoz majd teljesíteni a hektolitersúlyhoz kötött követelményeket. Emellett az úgynevezett hősérült szemek arányát és a nedvességtartalmat szintén alacsonyabb szintre kell visszaszorítani a jelenleginél.

A főtitkár úgy véli, hogy jelenleg nem is az a legnagyobb gond, hogy a kukoricát nem lehet eladni jó áron, hanem inkább az, hogy

nincs elegendő szállítási kapacitás, amellyel azt az országból ki lehetne vinni.

Pótsa Zsófia szerint optimális esetben havonta 400-500 ezer tonna kukorica hagyhatja el az országot. Jelenleg azonban nem a legkedvezőbb a helyzet e téren. A Duna vízállása ugyanis alacsony, az uszályok terhelhetősége így változó, vasúton pedig havonta csupán mintegy 120 ezer tonnát lehet továbbítani. Hozzátette: igaz ugyan, hogy teherautókkal további mintegy 100 ezer tonna vihető ki, de ez korántsem éri el a kívánatos 400-500 ezer tonnás havi teljesítményt.

Gráf József agrárminiszter véleménye szerint – amelyet a csütörtöki kormányfő tájékoztatón fejtett ki – az a legnagyobb gond, hogy a magyar termelőknek „menet közben kellene alkalmazkodni” a megváltozott követelményekhez, elsősorban az újonnan megkövetelt hektolitersúlyhoz. Az agrártárca irányítója úgy vélte: a Magyarországon termelt kukorica mintegy 80 százaléka így is elsőre megfelel majd az új követelményeknek. Jelezte azonban, ha az új szabályozás életbe lép, akkor a magyar kormány az Európai Bírósághoz fordul.

LEÉPÍT AZ AGRÁRTÁRCA?

Magánkézbe adná a szőlészeti és borászati kutatóintézeteket az agrártárca, amelynek vezetője úgy gondolja, ezek a központok piaci alapon jobban működhetnének.

Mivel az Európai Unió behatárolja a minisztériumok mozgásterét, és mert a minisztériumoknak követniük kell az uniós szabályozást, a feleslegesnek ítélt háttérintézményeket meg kell szüntetni. Így kell eljárni a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumnál is, ahol az eljárásrend a tárca nyolcezer dolgozójának elbocsátásával és egy sor háttérintézmény, köztük a szőlészeti és borászati kutatóintézetek leépítésével, privatizálásával jár. Minderről Gráf József agrárminiszter beszélt egy rádióinterjúban, ahol a példaként hozott szőlészeti és borászati kutatóintézetekkel kapcsolatban hangsúlyozta, esetükben hatékonyabb a piaci alapon történő működtetés, mint az állami kézben tartás.

E véleménynel azonban ellentétes álláspontra helyezkedtek anonimításba burkolózó intézeti szakemberek, akik azt hangoztatják, hogy privatizált formában a szőlészeti kutatási és fejlesztési fel-

adatokat nem lehet ellátni, tekintettel arra, hogy hosszú évekig, akár évtizedekig tartó kutatási folyamatokról van szó. Emlékeztettek rá, hogy a '80-as évek elején a szőlészeti és borászati kutatóintézeteket borkombinátorokhoz csatolták, az eredmény azonban három év elteltével nem igazolta az elképzeléseket, szinte kézzelfogható volt a szakmai zuhanás.

A szakemberek azt nem kélik, hogy szükség lenne bizonyos átalakításokra, a magánosítás gondolatát azonban elvetik. A kutatóintézetekre, ahol a sokszor évtizedek alatt kikísérletezett biológiai alapokat őrzik, és ahol folyamatos kutatásokat folytatnak, szükség van. Pontosan úgy, ahogy szükség van a hazai szőlőültetvények rekonstrukciójára, a fejlesztésekre, az ültetvénykorszerűsítésekre, a régi tájfajták újbóli „beüzemelésére”, és a közben megváltozott technológiai módszerekhez való igazítására. Mert ezek a fajták segíthetnek borainkat kiemelni a „kommersz” fajták mezőnyéből, és egyedivé tenni a magyar borászatot. Másrészt ezek az intézetek szőlészeti és borászati szaktanácsadást folytatnak, ismeretátadással foglalkoznak, komoly szerepet vállalnak a minőség,

származás és eredetvédelem boraink védelmében. Nemzetközi kapcsolatokkal rendelkeznek, amelyen keresztül jelentős kutatásokban vesznek részt.

A kutatóintézetek sorsáról a 2118/2006. (VI. 30.), az államháztartás hatékony működését elősegítő szervezeti átalakításokról és az azokat megalapozó intézkedésekről szóló kormányhatározat rendelkezik. Annak értelmében eredetileg hat mezőgazdasági szakképző, szaktanácsadó intézetet, iskolát és kollégiumot (Budapest, Jánoshalma, Kétegyháza, Lengyel, Sopron, Villány) valamint a Konzervipari Kutatóintézetet szüntették volna meg. A négy szőlészeti és borászati kutatóintézetet (Badacsonytomaj, Kecskemét, Eger, Pécs) – valamint az Állami Ménesgazdaságot – előbb gazdasági társasággá alakítanák, majd privatizálnák.

A határozat megjelentetése óta értesüléseink szerint annyi változás történt csupán, hogy a nemzetközi hírű, és jelentős területekkel is rendelkező villányi iskolát, amire az elmúlt években összesen 400 millió forintot költöttek, nem zárják be, és maradhat a jánosalmi iskola is.

TÁMOGATÁS AZ ÁLLATTARTÓKNAK

Hazánkban az állatállomány nagymértékben csökkent. Ez elsősorban az állattenyésztés gazdaságosságának a romlásából adódott. A csökkenő bevételek miatt így a rendszeres fejlesztések is elmaradtak.

Ezért általában kevés reményük maradt a gazdáknak, hogy az Európai Unió szabályainak megfelelő állattartó telepeket alkítsanak ki. Emiatt hosszú távon még a termékek minőségének javítása is veszélybe kerülhet. Annak érdekében, hogy a nélkülözhetetlen fejlesztéseket ösztönözzék, a hazai rendeleteket összehangolták az Európai Unióban már érvényesülő környezetgazdálkodási, állatjóléti és higiéniai feltételeket szabályozó rendeletekkel. Ennek célja elsősorban az volt, hogy az állattartás okozta környezeti károk mérséklődjének, és a haszonállatok tartási feltételei javuljanak. Magyarországon az állattartással foglalkozó termelők 2009-ig kaptak haladékokat az uniós agrár-környezetvédelmi, állatjóléti és higiéniai előírások által támasztott követelmények megvalósítására. Ahhoz, hogy mindezeket a feltételeket teljesíteni tudják az érintettek, a gazdálkodók támogatáshoz juthatnak a

A környezetvédelmi és állatjóléti fejlesztésekhez igényelhető a támogatás.

Nemzeti Vidékfejlesztési Terv keretében. A környezetgazdálkodási, állatjóléti és higiéniai feltételeknek való megfelelés érdekében az igényelhető támogatás nyolcvan százaléka uniós, míg húsz százaléka hazai forrásokból származik. Az adható támogatás maximumát is figyelembe véve a kisebb állattartó telepek felújítását célzó kiegészítő beruházások a korábbinál egyszerűbb módon, kevesebb adminisztrációval valósíthatók meg átalánykalkulációkon alapuló támogatással. Az NVT Európai Unió környezetvédelmi,

állatjóléti és higiéniai követelményeinek való megfelelés elősegítésére irányuló programja három projekten, azaz alintézkedésen keresztül valósulhat meg hazánkban. Ezek az állattartó telepek állatjóléti, és állatjóléti beruházásaihoz kapcsolódó többletköltségek, illetve a kieső jövedelem pótlását, valamint a környezetvédelmi okokból az állattartó telepeken felhalmozódott, és folyamatosan termelődő szerves-trágya-készletek csökkentésére irányuló fejlesztések támogatását jelentik.

A DKSK vitatja a követeléseket

FEDÉLZETEN AZ ÚJAK

A DKSK-Miskolc Oldies Rádió új játékosai közül csak az irányító, Szávuly Réka léphetett pályára a bajnokság nyitányán a Kanizsai Vadmacskák ellen. A versenykiírás 24.6. pontját a női tagozat intéző bizottsága úgy értelmezte, hogy új játékosnak csak az a csapat igazolható, amelyik bizonyítani tudja, hogy az előző szezonból nincs tartozása az edzők, illetve a játékosok felé.

Nos, a találkozó időpontjában ennek a követelménynek a DKSK nem felelt meg. A bizottság döntését követően a klub vezetői újabb lépéseket tettek annak érdekében, hogy új szerzeményeik pályára léphessenek, de Sólyom Sándor, a DKSK-t működtető gazdasági társaság többségi tulajdonosának tanácsadója szerint sajnálatos módon nem minden érintett bizonyult megértőnek velük szemben. Az előző szezonban és jelenleg is Diósgyőriben játszó játékosok, valamint az edzők pozitívan álltak a kérdéshez, és igye-

keztek meggyőzni volt társaikat, hogy legyenek belátással.

Az erőfeszítések így a múlt héten nem vezettek eredményre, mindössze annyit sikerült elérni, hogy Szávuly Réka pályára léphetett. A női tagozat illetékei ugyanis elfogadták azt az érvelést, amely szerint a piros-fehérek irányítója a legutóbbi magyar bajnoki mérkőzését a DKSK-ban játszotta. A többiek (Hollie Tyler, Kovács Krisztina, Tereza Brantlová, Irena Borecká, Sárközi Georgina) csak nézőként szurkolhattak társaiknak. Sólyom Sándor mindazonáltal bizott abban, hogy a következő találkozón, a Győr ellen már nem kell hasonló probléma miatt nélkülözniük a nyáron szerződötetett kosarasokat.

– Azt hittem, az élet már nem sodor furcsább helyzetekbe.

A DKSK második bajnoki mérkőzésén már teljes létszámú keretet küldhetett harcba.

Tévedtem. A megszeppent fiatalok, akik minden dicsőretet megérdemelnek, sajnos, még túl keveset tudtak hozzátenni a játékhoz – nyilatkozta a kanizsaiak elleni vesztes mérkőzést követően Tapodi Péter vezető edző.

Nos, a héten fordulat következett bel! Ennek köszönhetően valamennyi új játékos pályára léphetett csütörtökön este a Rába-parti városban. Sólyom Sándor arról tájékoztatta a sportág iránt érdeklődőket, hogy a játékedényeket két összetevő alapján kapta meg a klub. Szükség volt hozzá a játékosok kompromisszum-készségére, de jogi utat is kerestek.

– A napokban ismét átnéztük azoknak a játékosoknak a szerződéseit, akik már nincsenek a klubnál. Ezekben találtunk olyan pontokat, amelyek alapján vitatható a velünk szemben támasztott követelésük. Ezért ezeket a szerződéseket megtámadtuk. Négy esetben (Ambrus Erzsébet, Englert Orsolya, Fűrész Emőke, Angela Djelmis) áll mindez fenn. Részünkről ez egy vitatott követelés és egy nem elismert tartozás, ezért perelünk. A női liga intéző bizottsága kiadta a játékedényeket, s a jelenlegi helyzetben számunkra most ez volt a legfontosabb.

Hogy milyen eredménnyel zárulhatnak a perek? Erre vonatkozóan a tanácsadó nem kívánt előzetesen állást foglalni. Az viszont tény, hogy a diósgyőriek második mérkőzésüket is vereséggel zárták.

(doros)

MISKOLCI SIKER A BOCSA VILÁGBAJNOKSÁGON

Gyurkota ezüstöt szerzett!

Nagyszerű magyar siker született Rio de Janeiróban, ahol a sérült sportolók boccá világbajnokságát rendezték meg. A Bérés Dezső, Gyurkota József páros (BC4) ezüstérmet szerzett. A duó már nem először hallatott magáról, ugyanis a 2004-es athéni paralimpián harmadik lett. A brazil városban a döntőt is kitűnően kezdték, ám a portugál vetélytárs nagy csatában fordított.

Elevenítsük fel röviden a történeteket! Az egység, amelynek a miskolci Gyurkota József is tagja volt (társa szegedi), jól kezdte a párosok küzdelmeit. Az olimpiai bronzérmes kettős – amely egyébként tavaly megnyerte az Európa-bajnokságot – kategóriájában, a BC4-ben tizenhárom páros csatázott a helyezésekért. Az első lépésben két négyes, illetve egy ötös csoportot alakítottak ki. A magyarok négyesbe kerültek, ahol első mérkőzésükön a kínaiakat verték 8–2-re, utána pedig a cseheket 6–3-ra. Gyurkoták utolsó csoportriválisukkal, a spanyolokkal szemben ugyan 2–3-as vereséget szenvedtek, de ez nem befolyásolta magabiztos továbbjutásukat. Elsőként léptek tovább a csoportból.

A legjobb nyolc között a kanadaiakkal találkoztak, legyőzésük nem okozott komoly feladatot a kitűnő formában lévő egységnek: Gyurkoták valósággal kiütötték

Gyurkota József (jobbról) nem először szerepel jól nemzetközi versenyen.

ellenfeleiket és 8–1-es sikert könyvelhettek el. Az elődöntőben a hongkongiak következtek, de ők sem tudták megállítani a mieinket, akik 3–2-es győzelemmel verekedtek be magukat a döntőbe.

A fináléban a nagy rivális portugálok (Pereira és Bruno) következtek; Gyurkoták az első játékot 2–0-ra, a másodikat 1–0-ra nyerték, s kézzel fogható közel-ségbe kerültek az aranyéremhez. Még úgy is, hogy a harmadik játékot elvesztették 1–0-ra.

Sajnos, a záró, negyedik fordulóban a portugálok igencsak belendültek, fordítani tudtak (0–3), így végül 4–3-as győzelmet arattak. Szomorkodásra természetesen nem volt semmi ok, hiszen a remek magyar páros pályafutása legszebb sikerét érte el.

– Egyszerűen nem találók szavakat az eredmény kommentálására, ugyanis óriási fegyvertényt vitt véghez a két fiú. Nem lehet kétséges, hogy a sportág itthoni két kiemelkedő játékosáról van szó. Amikor elkezdtek a közös munkát, meg sem fordult a fejben, hogy ilyen sok örömet fog benne találni. Icipici hiányzott a még nemesebb érem megszerzéséhez, de így sincs ok a bánkódásra, hatalmas tett, amit Jóskaék elértek Rio de Janeiróban. Csak gratulálni lehet ehhez a kiváló eredményhez – mondta Lénárt György, a miskolci fiú edzője.

D. L.

Bronzérem Pozsonyból

Pozsonyban rendezték meg a Balogh György-emlékversenyt, amely a junior korú párbajtőrözők részére válogatóversenynek is számított. A férfiaknál 97-en léptek pástra, közöttük három diósgyőri is szerencsét próbált. Az erős mezőnyben Sütő Dávid a 16. közé jutásért a junior világbajnokságot megjárt Kátayval került szembe és szoros csatában maradt alul. A legjobb nyolc közé két diósgyőri vívó jutott, ám a sorsolás szeszélye folytán a négy közé jutásért egymás ellen

kellett vívniuk. Az addig veretlen Arday Péter 8–8-ig partiban volt klubtársával, de Losonczy Dávid ezután elhúzott és 15–8-ra diadalmaskodott. Arday ezzel a teljesítménnyel a jónak mondható hatodik helyen végzett. Losonczinak a döntőbe jutás végül nem sikerült és ő így az értékes bronzérmet szerezte meg. A fiatal párbajtőröző mostani helyezését jó eséllyel pályázik a magyar válogatottba kerülésre a junior Európa-bajnokságra.

ÉRMEK PÁRIZSBÓL

Franciaországban nagyszabású nemzetközi korosztályos seregszemlét rendeztek az úszók részére. Az eseményen a magyar színök képviselőiben a Miskolci Club Laguna SC három fiatalja lépett rajtkörre. A viadalon kilenc ország sportolói vettek részt. A Lagunás úszók kitétek magukért, hárman 15 érmet szereztek! Kádas Vivien aranyérmes lett 100 gyorsan, 100 pillangón, 200 hátton, 200 vegyesen és 100 gyorsan. Testvére, Lavotha Flóra első lett 100 pillangón és 200 hátton. Második helyen végzett 200 vegyesen és 100 gyorsan. Testvére, Lavotha Oszkár hat (!) számban (100 gyors, 100 vegyes, 50 hát, 50 gyors, 50 mell, 50 pillangó) számban szerezte meg az elsőséget.

Vívó- tanfolyam!

A Diósgyőri Vívó Egyesület tagfelvételt hirdet azon 4 és 15 év közötti fiúk és lányok részére, akik szeretnének megismerkedni ezzel a nagy hagyománnyal rendelkező olimpiai sportággal. Jelentkezz most! Jelentkezés: Városi Sportszarnok edzőtermében hétfőtől csütörtökig 16.00 és 18.00 között, Szűcs Ervin edzőnél személyesen, vagy telefonon a 70/371-1134.

LÉPCSŐFUTÁS

A Miskolci Zöld Sportok Clubja vasárnap hatodik alkalommal rendezi meg a City-Orom-Ostrom elnevezésű lépcső- és hegyi futóversenyt. A rajthoz állni szándékozók délután fél négytől jelent-

kezhetnek a City Hotelben. A távolság 1956 méter, a szintemelkedés 56 méter. A rajt a Népkert északnyugati sarkán, a múzeum melletti lépcsősor alján, a cél pedig az avasi televíziós torony teraszán lesz kijelölve. Az érdeklődők bővebb információt a (46) 334-502-es telefonszámon kérhetnek.

KORISULI

A Miskolci Jégcsarnokban ma kezdődik meg az őszi korisuli. A hétvégeken összesen tíz alkalommal, szombaton és vasárnap egyaránt nyolc órától tartják a 45 perces foglalkozásokat, amelyekre a 4-5 évesnél idősebb gyerekeket várják. A Népkertben található impozáns létesítményben azonban az idősebbek sem lesznek téltenségre kárhoztatva, a szervezők lehetőséget biztosítanak, hogy a felnőttek is bekapcsolódjanak az oktatásba. A korisulira az érdeklődők még jelentkezhetnek Szunyogh Péternél (30/365-0939).

Birkózó- toborzó

A birkózó sport iránt érdeklődő 1995–96–97-es születésű leányok és fiúk jelentkezését várják Miskolcon, az avasi-lakótelepen található Leszih utcai volt óvoda épületében. Az edzéseket nem más tartja, mint megyénk egyetlen olimpiai bajnoka, Repka Attila. Jelentkezni lehet személyesen hétfőtől péntekig minden nap 15–16.30 között a helyszínen. Bővebb felvilágosítás a 70/269-4460-as telefonszámon kérhető.

Barátság Maraton

Hagyomány már Miskolcon, hogy minden esztendőben megrendezik a Barátság Maraton elnevezésű futóversenyt. Az eseményre ebben az évben november 5-én, vasárnap, immáron hatodik alkalommal kerül sor. Az Egyetemváros és Miskolctapolca között kijelölt körpályán az 5,2 km-es, a félmaraton (21,095 km, idén négytagú váltóban is), valamint a maratoni (42,195 km) távot teljesíthetik a sportbarátok. Nevezni a verseny napján 8 órától 9.45 óráig, az Egyetemi Körcsarnokban lehet. Az 5,2 km-en indulóknak 300, a félmaratonistáknak egyéniben 500, váltóban 1500, míg a maratónistáknak 700 forint

a nevezési díj. A leghosszabb távra, illetve az 5,2 km-re vállalkozók 10 órákor rajtolnak el az Egyetemi körcsarnok mellől, míg a félmaratonisták 11 órákor kezdenek meg ugyanott a penzum teljesítését. A Barátság Maraton bármelyik távjának teljesítése beleszámít a „Miskolci Ötpróba” szabadidősport eseménysorozatba. A célba érkezők a helyszínen igazoltathatják le a teljesítéseket, melyekért az aktuális ajándékokat is át lehet venni. Bővebb információt a 30/269-6768-as telefonszámon, illetve a szucsimedia@vipmail.hu és a steveszucs@freemail.hu e-mail címeken lehet kérni.

AKCIÓ!

VALAMENNYI COOP-ÜZLETÜNKBEN OKTÓBER

18-30-IG ÚJABB AKCIÓVAL VÁRJUK VÁSÁRLÓINKAT!

RAMA TÉGLAMARGARIN 500 G + AJÁNDÉK PUDING 245 Ft/CSOM.

DELIKÁT 8 ÉTELÉSZÍTŐ 75 G 109 Ft

Egységár: 1453,33 Ft/kg

PÁPAI DARÁLT SERTÉSHÚS 400 G 149 Ft

Egységár: 372,50 Ft/kg

ORSI KOLBÁSZ- ÉS SZÁRNYASKRÉM 50-65 G 89 Ft

Egységár: 1780-1369,23 Ft/kg

EGYES PICKWICK TEÁK 20 X 2,5 G, 20 X 2 G 249 Ft

Egységár: 4980 Ft/kg, 6225 Ft/kg

SNICKERS, TWIX, MARS SZELETEK 48-58 G 87 Ft

Egységár: 1812,50-1581,82 Ft/kg

GYŐRI ÉDES JÓ REGGELT KAKAOVAL, ROSTOS-FÜGÉS 50 G 69 Ft

Egységár: 1380 Ft/kg

WIENER EXTRA 1 KG KÁVÉ 949 Ft

DARABOLT ANANÁSZ 565 G (HERBA HUNG. ZRT.) 159 Ft

Egységár: 281,42 Ft/kg

LILLAŰREDI ÁSVÁNYVÍZ 2 LIT. PET MISKOLCI LÍKÓRGYÁR 89 Ft

Egységár: 44,50 Ft/l

BABASZAPPAN DUO 2 X 125 G 189 Ft

Egységár: 756 Ft/kg

... ÉS MÉG SZÁMOS TERMÉK.

VÁSÁROLJON OKTÓBER 31-IG 2000 Ft FELETT, HOGY
A NOVEMBERI SORSOLÁSON ÖNÉ LEHESSEN ÉRTÉKES AJÁNDÉKAIN EGYIKE!

Egyszerűen, kényelmesen...

Integrált ügyviteli szoftverek a Szinva Comp Kft.-től

3525 Miskolc, Vologda u. 3.
Telefon: (46) 504-841, 504-842
Fax: (46) 504-835
E-mail: info@szinvacomp.hu
Web: www.szinvacomp.hu

Nemcsak szép, intelligens is

JÖN AZ OKOSKÁRTYA

Nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon egyedülálló kártyakonstrukciót kínál a Raiffeisen bank már meglévő és jövőbeli ügyfeleinek. A pénzintézetnél október közepétől igényelhető a beszédes nevű OKOSKártya, amely a klasszikus hitelkártya és a hagyományos bankkártya előnyeit egyesíti magában. A kérésre akár egyedi, a tulajdonos által választott grafikával, vagy képpel, fotóval elkészített különleges plasztiklapocská mindent tud, amit egy bankkártyának tudnia kell: a pénzügyeket az ügyfél számára legkedvezőbb módon intézi, ha készpénzfelvételről, kártyás fizetésről, hitelkeret-felhasználásról és annak visszafizetéséről van szó.

Az OKOSKártya tudja, hogy melyik opcióval jár jobban az ügyfél: vásárlásnál a kiterjesztett vásárlási keretből költ, amely halasztott fizetési lehetőséget jelent. Így a bankszámlán lévő pénz bármilyen másra elkölthető, illetve megtakarításként gyarápítható. Készpénzfelvételkor ugyanakkor a bankszámlán lévő összeget használja. Ha a számlán lévő összegnél átmenetileg több készpénzre van szüksége az ügyfélnek, a bankszámla-hitelkeret nyújt megoldást. Az ügyfél megbízása alapján az OKOSKártya akár azt is megoldja, hogy a vásárlási keret minden hónapban automatikusan visszafizetődjön a bankszámláról, így elkerülhető a késedelmes fizetés, és a kamat felszámítása – ez az Okos keretfeltöltő szolgáltatás. Ráadásul az OKOSKártyával havonta az első két készpénzfelvétel bármely hazai bankautomatából ingyenes. Mindezeknek köszönhetően a cég saját számításai szerint éves szinten akár 15 ezer forintot is megspórolhat egy átlagos OKOSKártya-tulajdonos.

Az OKOSKártya a bankszámla minden előnyével rendelkezik: átutalásokhoz, közüzemi díjak kiegyenlítéséhez, internetes vásárlásokhoz is használható. Igényelhető hozzá Mobilbanking-szolgáltatás, utasbiztosítás, családtagok számára pedig társkártya. Tekintve, hogy nem dombornyomott kártyáról van szó, az csak elektronikus környezetben használható, így fokozott biztonságot nyújt használatának, mégis

a dombornyomott kártyákhoz hasonlóan széles körben, világszerte elfogadják.

Az OKOSKártya éves díja 3999 forint, ha azonban az ügyfél rendelkezik valamilyen egyéb bankkártyával – legyen az bármelyik banknál – az első évben mindössze 1999 forintot kell fizetnie, ha pedig a meglévő kártyája a Raiffeisennél van, a fizetendő első éves díj csupán 999 forint. A három évig érvényes OKOSKártyához tartozó vásárlási keret 150 ezer forinttól indul és maximum 750 ezres összeghatárig terjedhet.

Az OKOSKártya tehát egy kicsi műanyaglapban, mindössze egyetlen kedvezményes kártyadíjért egyesíti magában a hagyományos bankkártyák és a hitelkártyák valamennyi előnyét, azoknál jóval kedvezőbb használati feltételeket kínálva tulajdonosának.

Az OKOSKártya igényléséhez a szükséges dokumentumokon kívül – személyi igazolvány, lakcímet és adókártya, illetve utolsó két havi számlakivonat arról a számláról, ahová a jövedelem érkezik – csupán egy igénylőlapot kell kitölteni, amely letölthető a www.okoskartya.hu internetes oldalról. A kártyaigénylést követően a hozzátartozó számlát bármely bankfiókban azonnal megnyithatják az ügyfél számára. Ugyanezen a weblapon lehet igény esetén megtervezni azt a grafikát is, amelyet aztán rányomtatnak a kártyára. Az egyedi plasztikkártyát pár nap alatt elkészítik és postázzák leendő tulajdonosának, aki így azonnal élveheti az OKOSKártya által nyújtott szolgáltatások valamennyi előnyét.

**Raiffeisen
BANK**

Pitti Szépséggház HÖLGYEKNEK, URAKNAK

Végleges szőrtelenítés fénysebességgel

CHROMOLITE-IPL-SMARTLITE technológia.

A test bármely területén maximálisan hatékony és biztonságos!

**Bérlet
10% kedvezménnyel
váltható!**

HÖLGYEKNEK, URAKNAK

- wellness hajszabás Jaguar TC melegítővel
- amerikai satírttechnikák
- göndör hajak tartós egyenesítése

HÖLGYEKNEK, URAKNAK

- porcelán- és zselés műkörömépítés
- manikűr, pedikűr

Bejelentkezés: 46/353-114, Miskolc, Széchenyi u. 12.

Szolnoktól kb. 10 km-re fekvő, iparvágánnyal rendelkező telepünkön **összesen 16 000 m² alapterületű fedett raktárban** (1000–5000 m², 7 m belmagasság), valamint betonozott, fedetlen tárolóterületeken igény szerint **bértárolást és egyéb szolgáltatást vállalunk, illetve a kapacitást egyben vagy részenként bérbe adjuk.**

**Bővebb információkért
a 30/212-1748
telefonon várjuk hívását.**

FIX HAVI 18.986 Ft/hó TÖRLESZTÉS érv: okt.31

Árfolyam változás és kormányrendelet nem befolyásolja!

-18.986 Ft/hó egy pörgős, megbízható, jól felszerelt új autoért!

**-csak 2,99%-os THM!
az állandó éves kamat 1,5%!**

-Mozgáskorlátozott utalványa nálunk akár 500,000 Ft-ot is érheti!

Üzemanyagköltség vége (üzemeltetés, 9000km)
Céltörlesztés: 1000000
akciók a készlet erejéig érvényes. Részletekért érdeklődjön márkakereskedésünkben.

Az Ön márkakereskedője: **SZABÓ SUZUKI**
3700 Kazincbarcika, Tardonai út 59. Tel.: 48/312-211.
48/510-060. Nyitva: H-P: 8.00-17.00, Szo-V: 9.00-13.00

ZSEBBARÁT HITEL most érdemes autót és hitelt cserélni!

TURIZMUS-VILÁGNAP

Az idegenforgalmi szakma 1980 óta hagyományosan szeptember 27-én ünnepli a turizmus világnapját. Ez alkalomból a Miskolci Polgármesteri Hivatal Kulturális és Vendégforgalmi Osztálya „*Itthon vagyunk*” címmel két nyereményjátékot indított el.

Az első játék keretében szeptember 27-től egy hónapon belül **legalább négy miskolci turisztikai attrakciót kell felkeresni**, melyet a megváltozott belépők bemutatásával kell igazolni. A felkereshető attrakciók: barlangfürdő, diósgyőri vár, kisvasút, Kalandtúra park, Herman Ottó Múzeum, Miskolci Galéria intézményei, Vadaspark, Diósgyőri Papíripari Gyűjtemény, Szent István- és Anna-barlang, öskohó és Massa Múzeum, Orthodox Múzeum, Központi Kohászati Múzeum, Művészetek Háza, Miskolci Nemzeti Színház.

A jegyek bemutatásának határideje: október 31., helye Tourinform iroda, (Városház tér 13.) vagy Kulturális és Vendégforgalmi Osztály (Batthyány u. 1.)

Minden sikeres résztvevő garantált ajándékot kap és a résztvevők között további nyereményeket sorsolunk ki!

Második játékunk keretében négy alkalommal Miskolc látivalóival, programjaival kapcsolatos kvíz-kérdéseket teszünk fel. A helyes megfejtők között értékes tárgynyereményeket sorsolunk ki. **Kérjük, hogy a megfejtéseket levelezőlapon vagy borítékban október 31-ig a Kulturális és Vendégforgalmi Osztály címére szíveskedjenek elküldeni: 3525 Miskolc, Batthyány u. 1.** (elegendő egy alkalommal, az összes választ tartalmazó megfejtést eljuttatni)

E HETI KÉRDÉSEINK:

1. Melyik színészdinasztia sírjából van az avasi temetőben?

- A, Latabár
B, Sortos
C, Paulay
D, Maklár

2. Ki ajándékozta az egyháznak az orthodox templomban található Kazáni Fekete Mária kegyképet?

- A, II. Katalin cárné
B, Nagy Péter cár
C, III. Alekszej
D, Puskin

3. Mi Tapolca nevezetes kápolnájának a neve?

- A, Szikla
B, Deszka
C, Fűdő
D, Csónakázó

4. Melyik miskolci közlekedési eszköz végállomásánál található a csillagvizsgáló?

- A, Kisvasút
B, Villamos
D, Trolibusz
C, Autóbusz

A Miskolci Ingatlangazdálkodó Zrt. pályázatot hirdet az alábbi helyiség bérbeadására határozatlan időre

Cím	Vetített alapterület	Megtekintés időpontja
Szentgyörgy u. 38.	17	2006. 10. 24. 15.20–15.30

A pályázat postai feladásának határideje 2006. 10. 30. A postai feladás címe 3501 Miskolc Pf. 78.

A pályázati eljárás részletes, itt meg nem határozott egyéb kötelező érvényű feltételeit pályázati ismertető állapítja meg. A teljes pályázati dokumentáció letölthető a MIK Zrt. honlapjáról www.mikrt.hu

Eredménytelen pályázat esetén a fenti helyiségre a pályázat benyújtásának határideje folyamatos a bérbeadó rendelkezéséig.

További információ: MIK Zrt. Helyiséggazdálkodási Iroda (Miskolc, Széchenyi u. 60. Tel.: 516-287).

A kiíró fenntartja a jogot, hogy a pályázati eljárást eredménytelennek nyilvánítsa.

A MIK ZRT. MISKOLC M.J.V. FORGALOMKÉPES INGATLANVAGYONÁNAK KEZELŐJE
3530 Miskolc, Hunyadi J. u. 21. Postacím: 3501 Miskolc, Pf.:78. Tel: 46/516-200 Fax: 46/516-201 e-mail: mikrt@mikrt.hu www.mikrt.hu

COMPUTER PLANET SZÁMÍTÁSTECHNIKAI SZAKÜZLET ÉS SZERVIZ

Miskolc, Szinvarpark I. emelet

KIHAGYHATATLAN AJÁNLATOK!
Tartsa észben október 31-ig tartó AKCIÓNKAT, mi figyeljük Önnök a világot.

YAKUMO PDA deltaX 5 BT GPS raktárról AKCIÓBAN 74 990 Ft

YAKUMO TFT LCD MONITOROK

17" és 19" méretben már **49 900 Ft-tól**

MP4 LEJÁTSZÓ-AKCIÓ!!!

1GB MP3-MP4 videolejátszó+FM rádió **16 990 Ft**

GAINWARD VIDEOKÁRTYÁK RAKTÁRRÓL: 7600 GS, 7600 GT és 7950 GT

**Sulinet
expressz**

25 konfiguráció között válogathat SULINETES AKCIÓNKBAN!!! Már csak december 31-ig.

.....és még sok ezer más.

Vásárolja MA a HOLNAP technikáját a TEGNAP áráin.

Az árak a 20% áfát tartalmazzák. Amíg a készlet tart, raktárról. Üzleteinkben kérdezzen minket törzsvásárlói programunkról, amivel még nagyobb kedvezményeket szerezhetsz.

Minden, hirdetést felmutató vásárlónk között értékes nyereményeket sorsolunk ki!!!

www.planets.hu

BELL COMPUTER

TallyGenicom

www.szinekert-nyomtatot.hu

**Használja a színeket
és mi ingyen adjuk
a fenti nyomtatót**

Érdeklődjön üzletünkben !

**Számítógép, monitor
és nyomtató szerviz**

3529 Miskolc, Balogh Á. u. 2.
Tel.:(46) 560 355

www.bellcomputer.hu

ISO 9001
Minősített vállalkozás

GUMIDISZKONT

3527 Miskolc, József A. U. 49-51.
Tel.: 46/ 506-955, 413-756, 349-720

A RÉGIÓ LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKA, A LEGKEDVEZŐBB ÁRON!

Bart-Lux Kft. 3527 Miskolc, József Attila u. 49-51. Értékesítés: 46/413-756 Szerviz: 46/324-055 www.gumidiszkont.hu

**Miskolc legnagyobb gumiabroncs-választéka
és a leggyorsabb szervizszolgáltatása biztosítja
az Ön legoptimálisabb téli gumicseréjét!**

**JÖJJÖN EL MOST!
SZEZON ELŐTTI AKCIÓK!**

(akció október 10-től a készlet erejéig)

**SZERVIZ
CENTRUM**

3527 Miskolc, Vitéz u. 1-3.
Tel.: 46/324-055

Új, XXI. századi géppark nagy kapacitással kulturált környezetben.

Értelmi fogyatékosok és a sport

KÁKÁ PÉLDÁT MUTATOTT

A közelmúltban Rómában rendezték meg az értelmi fogyatékosok ifjúsági kontinentális sportversenyét, amelyen borsodi sportvezetők is részt vettek. A rendezvény egyik fővédnöke a brazil focifenomén, Káká volt, aki személyes példát mutatva támogatja a fogyatékosok sportrendezvényét.

Kazincbarcán komoly hagyománya van a fogyatékos sportnak, hiszen a városban közel egy évtizede rendeznek különböző szintű versenyeket értelmi sérült embereknek. S nem csak versenyeket rendeznek, hanem sportolni is Borsodban. A Magyar Speciális Olimpia Szövetség társelnöke, Varga Ferenc „civilben” az Edélényi Fogyatékosok Otthonának igazgatója. Az asztalitenisz szakágat Dobi Zoltán, az edélényi Szabó Lőrinc Általános Iskola testnevelő tanára vezeti, míg a torna

A magyar fiatalok Rómában.

szakág első embere a kazincbarcikai Göndör Judit. A napokban tért haza Rómából, az Ifjúsági Európa Játékokról a magyar delegáció. Mint Göndör Judittól megtudtuk, a Speciális Olimpia történetében első alkalommal rendezett olyan kontinensviadalt, ahol előre meghatározták a résztvevők életkorát.

A római játékokon így 57 ország 1400, 12 és 21 év közötti fogyatékos sportolója vett részt, akiknek mintegy 400 edző, 2000 önkéntes és 3000 családtag segített. A viadal egyik védnöke az AC Milan sztárja, a brazil Káká volt, aki egy egész napot töltött a gyerekek között, feledhetetlen percek szor-

rezve ezzel a versenyzőknek.

– Éremeső, felhőtlen hangulat, igazi csapatszellem és krokodilkönyvek – összegezve tapasztalatait Göndör Judit. – A tornászok 7 fős delegációval vettek részt a versenyen, hiszen a négy rendkívül tehetséges fiatal mellett három felnőtt kísérő munkálkodott. Így utólag elemezve mindenkire 2,5 érem jutott, hiszen 5 arany, 7 ezüst és 4 bronzérmes szereztünk, ami azt gondolom, szép és elismerésre méltó eredmény. A 10 nap után krokodilkönyveket hullajtott mindenki a hazautazás előtt. Köszönjük a lehetőséget és a sikereket! A következő nagy meglepettetés a jövő évi, kínai olimpia lesz, tehát pihenni nincs idő, s már most szervezni kell a kazincbarcikai, jubileumi, 5. Timpanon Kupát!

Cs. L.

Elvan a gyerek

JÓ ÚTRA TERELŐ

Reggelente óriási közlekedési dugók alakulnak ki Ongán, a 37-es főútról a faluba terelt forgalom igencsak próbára teszi mind az ott élők, mind az áthaladók türelmét. Van itt minden, ami a magas vérnyomás kialakulásának kockázati tényezőjévé fejlődött, keskeny hidacsok, ahol a szembejövőnek elsőbbséget kell adni, vasúti átkelőhely, sebességmérő radar, negyven kilométeres sebességkorlátozás. Persze, ha negyvennel lehet menni, az már áldás.

Hosszú-hosszú ideig vároznak szegény emberek a gyalogátkelőhelyek előtt, és joggal azt gondolják, hogy a másik oldalra szünetelni kell, képtelenség, hogy elfogadható időn belül biztonságban átkeljenek. Ez akkor a legnagyobb gáz, ha jön a busz, amire fel kellene szállni, váróterem az van, váróbusz ugye nincs, át kell szervezni az életet, bekalkulálni a zebra előtti olykor félórás álldogálásokat. És mi mindennel kell még számolni, amivel egy főúton nem találkozunk az autósok: rengeteg biciklis, lovas kocsi, tehéncsorda, kuttyák, traktorok... És mi mindennel kell számolni a helyben lakóknak, amivel egy normális ongai napon nem kellett: a végeláthatatlan, lassan araszoló kocsisorral, a megnövekedett hang- és légszennnyel, a szabálytalanul előzőkkel, az arcoskodó, egymásra morduló sofőrökkel, a csendesebb időszakokban a falun nyolcvannal átbogókkal, és kisebb, de annál nagyobb bosszúságot okozó dolgokkal, mint például a temérdek csikkel a vasúti átkelőhely közelében, ahol nemcsak a helyben kivégzett cigaretták tetemei gyűlnek, hanem a várakozás perceiben magukat imigyen feltalálók hamvvedreinek tartalmai is.

Ha elkészül a főút négy nyomúsításának első szakasza, ez a sors vár Gesztelyre is: e falu főutcájára fog átkelődni a forgalom. Vajon kárpótolják-e majd valamivel, és ha igen, mivel, ezeket a településeket. Egyáltalán, kárpótlás-e ezekért az elszervezett hetekért, hónapokért az, hogy esetleg újraaszfaltozzák az érintett utakat. Megértem, hogy sokan azt gondolják: nem az elégtétel a fontos, hanem az, hogy legyenek minél hamarabb túl ezen az egészen.

Vass Tibor

Innovációs hírek

TÖBBET FORDÍTANAK KUTATÁS-FEJLESZTÉSRE

Növekedett Magyarország kutatási-fejlesztési ráfordítása a KSH adatai alapján: 2005-ben a GDP 0,95 százalékát költöttük erre a célra. Az állam innováció-politikájának és a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal pályázati programjainak is köszönhetően a legnagyobb növekedést a vállalatok produkálták. 2004-hez képest 2005-ben 20 százalékkal többet költöttek kutatás-fejlesztésre, de jelentős volt a felsőoktatási intézmények ráfordításainak több mint 17%-os növekedése is. A statisztikai

hivatal „Kutatás és fejlesztés 2005” című elemzése szerint 2005-ben a K+F ráfordítások GDP-hez viszonyított aránya emelkedett, azaz megfordult a csökkenési tendencia. A korábbiakhoz képest, mind százalékban, mind abszolút értékben összesen 2078 milliárd forintba növekedtek a magyarországi kutatás-fejlesztési ráfordítások. Az Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal stratégiai céljainak megfelelően elkezdődött a kutatás-fejlesztési erőforrások koncentrációja, hiszen a források nö-

vekedése mellett az egy kutatóhelyre eső kutatók száma 5,9-ről 6,3-ra nőtt. A KSH adatai alapján míg 2004-ben 14 904, 2005-ben 15 878 kutató volt hazánkban, bár a kutatóhelyek száma 2541-ről 2516-ra csökkent, a 100 kutatóra jutó témák száma pedig 152-ről 144-re esett vissza. A sikeres katalizáló szerepének következtében az NKTH az innovációs ráfordítások további növekedését várja, hisz az idei pályázatokon 456 százalékkal vállalkozások nyertek, és a vállalatoknak a támogatásnak megfelelő összegű önrésszel kell a pályázatokhoz hozzájárulniuk.

Kedvenceink

DÍSZMADARAK BETEGSÉGEI

A kedvtelésből tartott állatok között nagy népszerűségnek örvendenek a díszmadarak. Ezeket a kedves kis állatokat könnyű tisztán, higiénikusan, az ember társaként lakásban is tartani. Magyarországon a legnépszerűbb fajták a díszpintyfélék, a papagájok és a díszgalambok. Minden egészséges madár évente egyszer vagy kétszer vedlik. Ásványi anyagok, napfény hiányában a folyamat megszakad és rendellenes vedlés alakul ki. Hasznos minden vedléskor a madár eleségébe A- és D-vitamint keverni, illetve magasabb hőmérsékletet biztosítani. Kopaszodás is előfordul szűk helyen tartott díszpintyeknél. Vitaminadagolás és napfény biztosítása mellett a ma-

darakat nagyobb kalitkába kell áttelepíteni. A kalitkában tartott madaraknál gyakori a karmok és a csőr túlnövése. Itt a túlnőtt részeket éles ollóval le kell vágni. A karom vágásánál vigyázzunk, a vékony érbe ne vágjunk bele, csak az elszarusodott részt csipjük le. A láb fedőpikkelyeinek hámosodását, a lábszár szennyes szürke felrakódását, varasodását, az úgynevezett meszes lábat a madár-rüh okozza. Ilyenkor a nem szűnő viszketést a madár gyakori csipkedéssel igyekszik megszüntetni, ami a láb kisebesedéséhez, vérzéséhez vezet. Az ilyen elváltozást atkaölő szerekkel, majd a sérült területet antibiotikummal és puhító kenőccsel kell kezelni. Az atkásság

esetén nemcsak a madarat, hanem a kalitkát és az ülfőt is fertőtleníteni kell!

A túl sok, nedves vagy zöld eledelel, romlott lágy eleséggel a madárnál bélhurut alakulhat ki, ami megfázástól, illetve baktériumos fertőződéstől is adódhat. Ilyenkor borzolt tollazattal, bágyadtan, szárnya alá dugott fejével a madár ürüléke híg, zöldes, tejes vagy mézszerű. A beteget mindenképpen vigyük állatorvoshoz, aki vízben oldódó gyógyszert fog ajánlani. Vízben vagy teában hasfogót is adagoljunk kiegészítésként. Nehezen emészthető táplálék székrekedést okozhat. Megszüntetésére adjunk néhány csepp olajat, tessünk salátát, gyümölcsöt, reszelt sárgarépát. Amikor a madár a fejét rázza, orrnyílásából váladék ürül, csőrét a kalitkához vagy a lábához dörzsöli, gondoljunk az orr- és légcsőhurtra. Súlyos formájában a légzés nehezítetté válik és nyitott csőrön át történik. A megbetegedést okozhatja huzat, baktériumos eredetű megfázás. Minden esetben forduljunk állatorvoshoz. A madarat betegség ideje alatt tartsuk huzatmentes, száraz, de meleg helyen.

Dr. Puskás Gábor

SELMECBÁNYAI AVATÓ

Hivatalosan is felavatták Selmezbányán azt a csillét és rönköt, amelyeket a Miskolci és a Nyugat-

Ha bármilyen panasz, észrevétele van lapunk terjesztése kapcsán, ezentúl hívhatja a 46/503-501/100-as telefonszámot. Hívjon, és üzenetrögzítőnkön hagyjon üzenetet!

Magyarországi Egyetem hallgatói voltak el saját városukból az alma materig, a Selmezbányai Akadémiáig. A diákok ezzel tisztelegtek a világ első műszaki felsőoktatási intézménye és neves professzorai előtt az alapítás 240. évfordulóján. Az úgynevezett Deklaráció öt évvel ezelőtti aláírásáról is megemlékeztek, amelynek értelmében a miskolci és a soproni egyetem az alma mater jogutódja.

BOR NÍVÓ

BOR- ÉS AJÁNDÉKSZAKÜZLET

BOROK, PÁLINKÁK

BOR ÉLVEZETI KELLÉKEK, AJÁNDÉKTÁRGYAK

EXKLÜZÍV CSOMAGOLÁS ÉS NÉVRE SZÓLÓ CIMKE KÉSZÍTÉS

3525 MISKOLC SZÉCHENYI U. 27. - TEL.: 46/788-621 - MISKOLC@BORNIVO.HU

NYITVATARTÁS: H-P: 9.30-18.00 - SZ: 9.00-14.00

LEONARDO

Fogadja meg lakberendezési tanácsainkat és kedvezőbben vásárolhat Leonardo Design termékeket. Vonja össze más kedvezményeinkkel!

Lakás- és Irodakultúra

30% KEDVEZMÉNY

Pentamen Kft.
Miskolc 3525, Kis-Hunyad utca 52., tel./fax: 46-413-913,
www.pentamen.com, pentamen@pentamen.com

Pentamen
home & office

andante

Az 1956-os forradalomra emlékezünk

Az ötvenedik évfordulóját ünnepeljük az 1956-os forradalom és szabadságharcnak, mely október 23-án robbant ki Magyarországon. Már aznap délután eljutott Miskolcra a fővárosi események híre, 25-én pedig fiatalok csoportjai indultak Budapestre, hogy részt vegyenek a harcokban. Ezen a napon felvonulást, illetve gyűlést is tartottak Miskolcon. Lapunk az ünnep alkalmából készített összeállítást a miskolci forradalmi eseményekről. A szemtanúk elbeszéléséből, a korhű fotókból rajzolódnak ki a felemelő, ugyanakkor megrendítő események.

Koszorúzások a Miskolci Egyetemen

Az 1956-os forradalom és szabadságharc Miskolci Egyetemen történt eseményeire emlékeztek a campuson. Az eseményeket a diákok generálták 50 éve a városban és szerepük a történesek alakulásában számottevő. Az évfordulón megkoszorúzták az egyetemi emlékhelyeket, kitüntetések osztottak és kiállítást nyitottak.

A szervezők elmondása szerint az intézmény idén is lehetőséget kívánt teremteni arra, hogy a régi barátok, diák- és harcostársak újra találkozzanak ifjúságok feledhetetlen történéseinek a helyszínén, és közösen emlékezzenek az 50 évvel ezelőtti, sorsfordító eseményekre. Csorba István, a városi '56-os kuratórium elnökének elmondása szerint már előzetesen is nagyon sokan jelezték részvételüket az egykori diákszemélyek között, akik elindították, megszenvedték a forradalmat. Üzenete van annak, hogy ezek a fiatalok a kezükbe vet-

dékosan nem hívtak országosan ismert vendéget, előadót, hogy még bensőségebb legyen az ünnepség.

„A diákszemélyek október forró napjaiban nem pusztán vitafórum, hallgatói önkormányzati testület volt, hanem a forradalom megkerülhetetlen intézménye is, eredetileg vállalt funkcióihoz hamarosan közle-

Miskolci Egyetem bölcsészkarának dékánja, az ünnepség szónoka. A történelem színterén az ötvenéves jubileum jelentősége, hogy sok egykori és mai hallgató is összegyűlt az emlékezés pillanatában.

– Különösen felemelő érzés azok között az egyetemisták között lenni, akik elindították, megszenvedték a forradalmat. Üzenete van annak, hogy ezek a fiatalok a kezükbe vet-

a helyiségben felállított emléktáblát. A kegyelet virágait az '56-os emlékparkban és a Miskolci Egyetem I-es kollégiuma főbejárata előtt is elhelyezték. Ott arra a két áldozatra emlékeztek, akik életüket veszítették az '56-os események folytán.

– Itt, ezen a helyen találtuk meg a sebesülteket, minden véres volt, de az oroszok először nem hagyták, hogy ellássuk őket. Később aztán jöttek mentőautók és elvitték a sebesülteket és a halottakat – mondta el Szabó István, az '56-os diákszemélyek tagja.

ti feladatok, az információszolgáltatásban, sőt a fegyveres rendvédelemben való részvétel is társult” – mondta az egykori diákszemélyek között, akik elindították, megszenvedték a forradalmat. Üzenete van annak, hogy ezek a fiatalok a kezükbe vet-

Kordokumentumok a könyvtárban

1956-os emlékkiállítás nyílt a miskolci városi könyvtár Mindszent téri központjában, archív fotók, dokumentumok, emléktárgyak felhasználásával. Az érdeklődők a helyszínen megtekinthetik a Miskolc Városi Televízió háromórás dokumentumfilmjét, és kortársak visszaemlékezéseivel, és meghallgathatják a Magyar Rádió korabeli hangfelvételét is, amelyen Nagy Attila színművész szavalja a Nemzeti dalt.

A tárlat számos korabeli fotóval idézi meg az '56-os, miskolci forradalmi események hangulatát, ezek többségét kivétel nélkül is megtekinthették a megnyitórésztevők. Az ünnepségen jelen volt az '56-os események több szereplője is – így Bogár Károly (1956-ban a megyei munkástanács egyik alelnöke) és Csorba István (1956-ban a megyei munkástanács

Csorba István (balról), Kis József, Dobrossy István.

ipari és kereskedelmi osztályának vezetője).

A kiállítás megnyitóján mutatták be először a nagyközönségnek Kis József

levéltáros Miskolc 1956 című könyvét (bővebben lásd cikkünkben), melyet Dobrossy István kiadó, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár igazgatója ajánlott a jelenlévők figyelmébe. Dobrossy István arról is szólt, hogy 1956 eseményeinek megítélése ma sem egységes. Akik átélték, vagy látták a forradalmi történeteket, és mindazt, ami odáig vezetett, azokban nyilván másként él ez, mint azokban, akik később születtek, és az akkori rendszer propagandájában szocializálódtak. S valószínűleg azon fiatalokban sem kerültek még igazán helyükre ezek az események, akik a rendszerváltás után kezdték történelmet tanulni. A levéltárigazgató szerint 50 év az a határvonal, amikor a politika már történelemmé válik, s így lehetőség nyílik az objektív megítélésre – Dobrossy István kifejezte reményét, hogy hamarosan az '56-os történelmi események az őket megillető emelvényre kerülnek a köztudatban, az 1848-as forradalom mellé.

A Miskolc 1956 című könyvet is bemutatták.

Megemlékezések 1956 évfordulóján

Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója tiszteletére koszorúzási ünnepségeket, megemlékezéseket rendez az emlékhelyeken.

2006. október 22-én, vasárnap 10 órakor a Nagy Imre utca avatása. 11 órakor a Földes Gimnáziumnál megemlékezés a Széchenyi-táblánál.

2006. október 23-án, hétfőn 10 órakor a Mindszent téren koszorúzási ünnepség Miskolc Városi Elestett Hőseinek Emlékművénél. 11 órakor a Hősök temetőjében koszorúzási ünnepség az '56-os emlékműnél, az '56-os hősök sírjánál és az emléktáblánál. 13 órakor emléktábla-avatás a megyeháza épületén a megyei munkástanács megalakulásának tiszteletére. 14.30 órakor Nagy Attila mellszobrának avatása – Balogh Géza szobrászművész alkotása – a Miskolci Nemzeti Színház előtti posztamenten. 17.30 órakor a mindszeri templomban ökumenikus istentisztelet az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére. 18.15 órakor a Miskolc Városi Elestett Hőseinek Emlékművénél – Mindszent tér – gyertyagyújtás az 1956-os forradalom és szabadságharc tiszteletére.

2006. október 24-én, kedden 10 órakor megemlékezés a Dég falán elhelyezett emléktáblánál.

2006. október 26-án, csütörtökön 10 órakor megemlékezés a Zsolcai kapuban lévő emléktáblánál.

Tollas Tibor

Október 23.

Rian a föld, a falak dőlnek,
Kék harsonákkal zeng az ég.
S barlangjából a dohos kőnek
Az ember újra fényre lép.

Fonnyadt testünket záporozza,
Sápadt arcunkra hull a nap,
S szédülten, szinte tántorogva,
Szabadság, szívünk sugarad.

Sötétből tárul ki a szívünk:
Nyíló virág a föld felett.
A szolgaságból fényt derítünk,
Fegyver nélkül is győztesek.

Miskolc 1956

Hősök, áldozatok, emlékek

Kis József, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár munkatársa egyetemista kora óta kutatja az 1956-os forradalmi események Miskolcot, illetve a megyét érintő eseményeit, korabeli fotók, dokumentumok, kortárs tanúk visszaemlékezései alapján.

Kis József újabb könyve Miskolc 1956 címmel ezen a héten, az ünnepi évforduló kapcsán kerül a könyvesboltok polcaira, a Levéltári füzetek sorozatban. A szerzővel a forradalom helyi eseményeinek kevésbé ismert részleteiről beszélgettünk – a megtorlás túlkapásairól, a sokáig elfeledett sírhelyekről, a miskolci sortűz felelőseinek kiderítésére indított nyomozás eredményeiről.

– *Ilyen távolból lehetséges még hitelesen minősíteni és sértőválasztani a megtorlás „módozatait”?*

– Ez valóban bonyolult feladat, ma már nem könnyű hiteles dokumentációk alapján megkülönböztetni, mely esetek voltak a karhatalmisták túlkapásai, melyek voltak az ítélet nélküli, és melyek a hivatalos eljárást követő kivégzések. Tény azonban, hogy az 1956-os forradalmat követő megtorlás egyik legdurvább eszközeként tartja számon a közvélemény az ítélet nélküli kivégzéseket, bár ezeknek az eseteknek már a pusztá bebizonyítása sem kis feladat, a megyénkben erre dokumentálhatóan nem találunk példát. A túlkapásokat azonban nem azonosíthatjuk az ítélet nélküli kivégzésekkel, noha a rendvédelmi szervek által elkövetett bántalmazások igen gyakoriak voltak. Erről számolnak be az egykori sértettek, de a pártbizottsági jegyzőkönyvek is. A brutalitásokról értesülve a párt- és állami vezetők eltérően reagáltak. Marosán György például, a Legfelsőbb Ügyészségen tartott, 1957. február 4-i értekezleten igen egyértelműen fejezte ki magát: „A karhatalom ellen sok panasz fut be. Szeretnénk az ügyészségről is

ilyen híreket hallani... Nem vagyunk hívei a hatalmi szervek kilengéseinek, de jobb, ha ilyen kemény, mint ha lelkesedik érte az ellenforradalom, mert semmit nem csinál.”

Persze voltak ettől eltérő reagálások is. A megyei pártbizottság vezetőinek egy része kifejezetten felháborodott az indokolatlan erőszakról szóló történetek hallatán. Az egyik funkcionárius kitörésének köszönhetjük azt is, hogy fény derült egy fiatalember erőszakos halálára. Oszip István, a megyei párt intéző bizottságának 1957. március 30-i ülésén felháborodásának adott hangot, hogy a régi munkatársaitól kellett megtudnia, miszerint egy 18 éves, Policsek nevű fiút a rendőrök vagy a karhatalmisták őrizetbe vettek, és olyan súlyosan bántalmazták, hogy másnap reggelre belehalt a sérüléseibe. A halotti anyakönyvi iratok között sikerült rábukkanni a történet másik részére is. A fiút Policsek Béla Lászlónak hívták, és 1957. március 17-én halt meg. A bejegyzés szerint a halál oka: „zsírembólia”.

– *Sokáig a megtorlások áldozatainak a sírhelye sem volt ismeretes.*

– Miskolcon, nem messze a Deszkatemetőtől egy bozóttal benőtt területen volt néhány olyan sír, amelyekről csak néhány éve derült ki, hogy az 1956-os forradalom után kivégzettek földi maradványait rejtik. A kutatást megnehezítette, hogy annak idején leégett a miskolci köztemető iro-

dája, elvesztek a temetői feljegyzések. Egy pontatlan másolatról kellett kutatni. 2004-ben hat holttestet exhumáltak, s méltó módon újratemettek az áldozatok közül a Hősök temetőjéhez csatolt új parcellában. Név szerint: Soltész Józsefet, Jakab Andrást, Hullár Gábort, Bartha Bélát, Kolozsi Istvánt és Varga Pétert.

1956-tól 1961-ig mintegy 900 embert állítottak bíróság elé a forradalmi eseményekben való részvétel miatt – ebből mintegy 240-et Miskolcon. A megyében 17 halálos ítéletet hajtottak végre, 1 sátoraljaújhelyi, 4 ózdi és 12 miskolci személyt végeztek ki. A megtorlások során Miskolcon született az

Újratemetés.

első halálos ítélet, és itt is hajtották azt először végre egy Soltész József nevű felkelőn. Őt egy volt harcostársa árulta el, és azért ítélték el statáriálisan, mert fegyvert találtak nála, amikor csatlakozni akart a bükki partizánokhoz.

– *Miskolcon mikorra bontakoztak ki '56 októberében a tömegmegmozdulások, s hogyan reagáltak erre a hivatalos szervek?*

– Már október 23-án délután eljutott a városba a fővárosi események

híre, 25-én pedig a fiatalok csoportjai indultak Budapestre, hogy részt vegyenek a harcokban. Ezen a

napon felvonulásra, illetve gyűlésre is sor került Miskolcon, melyek résztvevői hazafias dalokat énekeltek, verseket szavaltak, és szovjet-, illetve Rákosi- és Gerő-ellenes jelszavakat skandáltak.

Az események és a tömegmegmozdulások híre eljutott a BM Borsod Megyei Főosztályára is. Ennek vezetője október első napjaiban K. László lett, aki intézkedéseket tett a városi rendőrkapitányság, valamint a főosztály épületének védelmére, a rend helyreállítására. Odarendelt a Tizeshonvéd utcai karhatalmista laktanyából három rajnyi (kb. 40 fő) géppisztollyal, és rajonként egy golyószóróval felszerelt, sorállományú karhatalmista alegységet, valamint egy másik – 25 fős – karhatalmista alegységet is, Sajóbábonyból. A megyei főosztály épületének a védelméért összesen körülbelül 150 fő látta el.

– *Mi vezetett végül a sortűzhöz és a lincseléshez?*

– Október 26-án, reggel főleg középiskolás diákokból álló tömeg gyűlt össze a Sötétkapunál. Szavalatok, szónoklatok hangzottak el, majd a városi rendőrkapitányság épületéhez vonultak, mert olyan hírek terjedtek el, hogy itt forradalmár fiatalokat tartanak őrizetben. Jenei Imre közrendvédelmi parancsnok tagadta, hogy bárkit is őrizet alatt tartanak, a tömeg azonban nem adott hitelt a szavainak, és öttagú bizottságot választottak, akik bementek az épületbe,

majd tanúsították, hogy tényleg nincsenek ott fogvatartottak. A több ezer fős tömeg ezt követően a megyei BM Főosztály Zsolcai kapui épületéhez vonult, ahol ugyancsak a letartóztatottak kiadását követelte. A főosztály vezetői itt is hozzájárultak, hogy egy kisebb küldöttség bemenjen az épületbe, s ellenőrizze a fogdákat. A küldöttség hamarosan visszatért néhány kiszabadított fogollyal. A tömeg azonban ezt kevesellte, olyan hangok hallatszottak, hogy több foglyot már kivégeztek és holttestüket a pincében a szén alá rejtették.

Néhányan megpróbálták behatolni az épületbe a főbejáraton keresztül. Antal Gyula főtörzsőrmester – a kapuőr – rövid sorozatot adott le a mennyezetbe géppisztolyából, hogy megállítsa a behatolókat. A nyomozási iratok szerint megállapítást nyert, hogy valaki a tömegből válaszul egyes lövést adott le az épületre – mások viszont cáfolják ezt. A ma Egerben élő Rehn Oszkár például, aki a forradalmi küldöttség tagjaként az épületben volt, ma is állítja, hogy neki megmutatták a rendőrök a falban a golyónyomot. Mindenesetre tény, hogy az állítólagos belövés hatására a benn tartózkodó rendőri és ÁVH-s állomány tagjai közül ezt követően többen riasztólövéseket adtak le. A lövedékek ekkor még csupán a szemközti épületek falába fűrődtek. A tüzelés láttán azonban az első emeleten lévő és a kapuőrségben tartózkodó egyenruhások már a tömegre irányították a fegyvereiket: a sortűzben 16-an kaptak halálos sebet. Hriczu Béla 49 éves fényképész, Csontos István 69 éves könyvelő, Daragó István 23 éves munkalapértékelő, Gál József 36 éves hentes, Mislei Emese 13 éves tanuló (fotónkon), Dvorszki Bálint 47 éves lakatos, Fésüs Ferencné 25 éves műszaki rajzoló, Pergalecz Lajos 35 éves hegesztő, Nagy István 52 éves vasöntő, Kovács István 46 éves asztalos, Molnár Lajos 55 éves vájár, Kóczán Imre 47 éves segédmunkás, Grómsz Mária 18 éves ta-

Gyermekáldozat.

nuló, Vincze Sándor 49 éves kőműves, Duzs László 16 éves kereskedősegéd és Faragó Barnabás, 44 éves portás.

Emellett mintegy 80-an szenvedtek még különböző, részben maradandó fogyatékoságot okozó, személyi sérülést.

– *A forradalmi hatóságok próbáltak valamilyen módon beavatkozni, és elejét venni az erőszaknak?*

– Röviddel a sortűz után a helyszínre érkezett a Lenin Kohászati Művek munkástanácsának küldötte, Miklós Zoltán, aki felelősségre vonta a főosztály vezetőit a történetekért. A vitát követően megállapodás született, hogy Miklós Zoltán gépkocsiján Gáti Gyula őrnaggyal az LKM-be megy, hogy megtárgyalják a történeteket és a további teendőket a munkástanács vezetőivel.

Felvonulás a belvárosban.

(Mikó János felvétele.)

Távozásukat követően a tüntetők a Zsolcai kapu–Malinovszkij utcák sarkán körbefogták és bántalmazták őket. Miklós Zoltánt – miután igazolta magát – elengedték, Gáti Gyula számára azonban nem volt irgalom. Meglincselték, majd holttestét egy autó után kötötték, végül pedig felakasztották a Zenepalota előtti szovjet emlékműre. Ugyancsak lincselés áldozata lett egy helyszínen tartózkodó budapesti kereskedő (Freimann Lajos),

A Zenepalotánál.

aki fennhangon helytelenítette a történeteket.

A BM Borsod Megyei Főosztály épületének közelében volt a Bocskai laktanya, melyben akkor Zombori Sándor alezredes parancsnokolt. A sortűzet követően egy eddig beazonosítatlan munkástanács-tag telefonon fel szólította a főosztály vezetőit, hogy a továbbiakban tartózkodjanak az erőszak alkalmazásától, ellenkező esetben bevetik ellenük a Bocskai laktanyában állomásozó katonaságot. A főosztály vezetői – valószínűleg erre is tekintettel – olyan parancsot adtak az épületben tartózkodók számára, hogy rejtsek el a fegyvereiket, és – ki hogy tudja – hagyják el az épületet.

Később az ormosi és rudabányai bányászokkal megerősödött tömeg betört a főosztály épületébe. Ezt feldúlták, az iratokat szétszórták, s különböző mértékben bántalmazták az egyenruhás állományt. Köztük további hat rendőrt, illetve ÁVH-st olyan súlyosan, hogy életüket veszítették. Az állomány tagjai közül többeknek – főként a sorállományú ÁVH-soknak – oly módon sikerült megmenekülniük, hogy Zombori Sándor parancsnok átkísértette őket a Bocskai laktanyába.

– *Mikor történt az első kísérlet a sortűz felelőseinek a kiderítésére?*

– Az 1956. október 26-i, miskolci sortűzzel kapcsolatban majd' négy évtizeddel később, 1993-ban rendelték el nyomozást. Ennek három gyanúsítottja volt: K. László (az események idején a BM Borsod Megyei Főosztályának vezetője), H. Zoltán Mihály (a bűnügyi

osztály akkori vezetője, valamint E István (a bűnügyi osztály akkori nyomozója).

K. László, a főosztály akkori vezetője az eljárás során tagadta, hogy parancsot adott volna fegyverhasználatra az épület védőinek. Mint vallomásaiban előadta, valóban történtek intézkedések az objektum megvédésére, tekintettel azonban arra, hogy vezetői tisztét röviddel az események előtt foglalta el, alig-alig rendelkezett még hely- és személyi ismeretekkel. A védelem megszervezésével így rendőri helyettesét, néhai V. B. Istvánt bízta meg. K. László azt is elmondta, hogy ez okból az épületbe vezényelt karhatalmi egységekkel sem ő tárgyalt, hanem V. B. István, aki nem tájékoztatta őt intézkedéseinek valamennyi részletéről.

Több tanú megerősítette K. azon állítását is, hogy a sortűz idején hivatali dolgozószobájában tartózkodott, és éppen a forradalmi küldöttség tagjaival tárgyalt. A lövések hallatán pedig azonnal intézkedett a tűz megszüntetéséről.

A nyomozás adatai alapján megállapítható, hogy a tüntetőkre főként a Zsolcai kapui épületszárny első és második emeletéről löttek. 1956-ban az épület ezen részén az első emeleten voltak a bűnügyi osztály helyiségei.

– *Milyen eredménnyel végződött az eljárás?*

– A terhükre rótt, emberiség elleni bűncselekmény elkövetését tagadták a gyanúsítottak. Az ellenük felhozott tanúvallomások – a periratokban foglaltak szerint – különböző okokból „nem bírtak vádemeléshez szükséges, bizonyító erővel”. Noha a gyanúsítottak – az 1956-os eseményekkel kapcsolatos – korábbi, valamint a nyomozás során tett kijelentései néhol ellentmondásosak voltak, nem sikerült bizonyítani, hogy tetteslegesen közreműködtek a számtalan emberéletet kioltó cselekményben.

A Budapesti Ügyészségi Nyomozó Hivatal nyomozást megszüntető határozatában foglaltak szerint: „K. László, F. István és H. Zoltán esetleges felelősségével kapcsolatos bizonyítékok fentebb részletezett értékelésének összegzésekeppen megállapítható, hogy a nyomozás olyan adatot, amely alkalmas bizonyítékkul szolgálhatna a vádemelésre, nem tárt fel. Megállapítható az is, hogy a nyomozás során az összes, az eseményre vonatkozó okiratot felkutatták, beszerezték, nagyszámú tanút kihallgattak, akiknek kihallgatására pedig nem került sor, azok időközben elhunytak, ezen okokból a nyomozás folytatásáról sem a gyanúsítottak felelőssége megítélését illetően, sem pedig az 1956. október 26. napján Miskolcon történtek további részletezésére nincs lehetőség”. (szepesi)

Oláh Miklós

'56 fiatal miskolci mártírja

A Miskolci Megyei Bíróság forradalmi cselekményeiért 1957-ben halálra ítélte Oláh Miklós vasúti raktárnokot, s az ítéletet a Legfelsőbb Bíróság külön tanácsa is jóváhagyta. A 21 éves fiatalembert 1957. április 12-én végezték ki.

Az ítélet indokolási részében foglaltak szerint Oláh Miklós 1956. október 26-án több társával együtt végigjárta a miskolci megyei rendőrkapitányság épületét, s ott pisztolyt, géppisztolyt, valamint löszert vett magához. Ezt követően egy napig a nemzetőrséghez csatlakozott, majd a géppisztolyt leadta a munkástanácsnál, a pisztolyt azonban megtartotta, elrejtette a lakásán.

December 9-én munkahelyén, a Lenin Kohászati Művekben éjjeli műszakban értesült róla, hogy Miskolcon újabb forradalmi események vannak kibontakozóban. Másnap délután – pisztolyát magához véve – részt vett a Borsodi Nyomda megtámadásában, elfoglalásában, ahol megpróbált további fegyvereket szerezni. Csak 8 töltnyt tudott szerezni, ezért az időközben hozzá csatlakozott Lukovics Lászlóval és más társaival együtt Sajóba-bonyba indultak, hasonló céllal. Közben azonban meggondolták magukat, s Miskolcon maradtak. Előbb egy munkásört fegyvereztek le – géppisztolyt Lukovics László kapta – majd egy katonatisztól, illetve a főposta őrségétől próbáltak még fegyvert szerezni, de nem jártak sikerrel.

Ekkor értesültek róla, hogy tüntetés van a Tizeshonvéd laktanya előtt, s odaindultak. A helyszínen, egy nagyobb csoport élén hátul behatoltak a laktanyába, s közben néhány lövést is leadtak, ijesztésül. Összetűzésbe kerültek a kiszorításukra küldött őrséggel, s hátrálás közben Oláh Miklós egy, Lukovics László pedig két lövést adott le. A lövések egyike halálosan megsebesítette Oprendek Sándor őrnagyot – hogy melyik, az az eljárás során végig nem derült ki.

Oláh Miklós ezt követően csoportjával a Hunyadi utcára ment, ahol benzinespalackokat töltöttek, s megtámadtak egy szovjet harcjárművet. A 21 éves fiatalembert 1957. január 15-én tartóztatták le, majd első és másodfokon egyaránt halálra ítélték, kegyelmi kérvényét elutasították.

Oláh Miklós egyetlen testvére, Judit ma is Miskolcon él. Mint mondta, az események idején 17 éves volt – azóta sok évtized elmúlt, idősebb lett, unokái születtek – a történeteket azonban máig nem tudta a család fel dolgozni. Az édesapjuk még megélhetette Miklós első emléktáblájának felavatását, fiának rehabilitálását – tönkrement életüket, a pótolhatatlan veszteséget azonban már nem lehet helyrehozni, kárpótolni.

– Maguk, fiatalok nem érthetik meg azoknak a napoknak a hangulatát – mondta beszélgetésünkön az idős hölgy. – Valami gyermeki hit és őszinteség volt mindenkiben, vadidegen emberek csókolóztak össze az utcán... Mindenki örült, hogy vége

A kifosztott Borsodi Nyomda.

a rettegésnek, a kitelepítéseknek, annak a hazug elnyomásnak, amit nem lehetett megszokni. Azt hittük, most már minden jó lesz, s mikor bejöttek az oroszok, hiába mondták, hogy most már visszaállnak a dolgok a régi kerékvágásba. Semmi nem volt

Oláh Miklós a húgával.

többé olyan, mint a forradalom előtt, a terror, a megfélemlítés dacára sem. Az emberek megízlelték a szabadságot, és még a bukás után is időről időre fellángoltak a tüntetések a megszállók ellen.

Oláh Judit könnyezve mutatta Miklós megmaradt fényképeit, emléktárgyait. Mint mondta, az élsportoló fiatalembert nagyon sokan

Oprendek Sándor őrnagy.

ismerték, szerették, temetésén minden titkolózás dacára több ezren vettek részt.

– Nagyon sokan eljöttek a temetésére, a hatóságok viszont csak úgy engedélyezték a szertartás megkezdését, ha csupán a közvetlen hozzátartozók maradnak a sír környékén – mondta Judit asszony. – Hosszú-hosszú órákba telt, mire szétszórt a tömeg.

A hölgy szerint bátyja teljesen ártatlan volt Oprendek Sándor halá-

lában, az a fiatalember, aki valóban rálőtt az őrnagyra, később Kanadába disszidált, s onnan megírta ezt valamennyi illetékes magyar hatóságnak, nehogy mást vonjanak érte felelősségre. Oláh Miklós azonban ekkor már halott volt...

– Abban az időben statárium volt, és pörögtek az események... – emlékezett Oláh Judit. – Januárban tartóztatták, márciusban már az első fokú ítélet is megvolt. A szüleink kegyelmi kérvényt adtak be az Elnöki Tanácshoz, de hiába: áprilisban másodfokon is halálra ítélték. A mai napig döbbenetes számomra az a hihetetlen lelkierő, amellyel búcsúlevelében bennünket vigasztalt. Mindig magam előtt látom például azon sorait, hogy „borúra jön a derű, és az élők szívét öröm fogja eltölteni...”.

Ma már több tábla, illetve emlékhely is őrzi Miskolcon a fiatalon kivégzett forradalmár emlékét. A Földes Ferenc Gimnáziumban – egykori iskolájában – egy tárlaton is megtekinthető volt a köztársasági elnök által adományozott díszoklevél és a kitüntetés, melyekben Oláh Miklóst posztumusz részesítették.

– Mindig életvidám, egészséges, sportszerető fiú volt – mondja húga beszélgetésünk végén. – Sífutásban országos versenyen harmadik helyezést ért el, ki tudja, milyen sikerek álltak volna még előtte, és mindössze 21 évig engedték élni...

(szepesis)

„Kegyelmet nem kérek”

Nagy Imre az – 1956-os forradalom és szabadságharc mártír miniszterelnöke – az utolsó szó jogán a következőket mondta:

„Úgy érzem, eljön az idő, amikor ezekben a kérdésekben nyugodtabb légkörben, világosabb látókörben, a tények jobb ismerete alapján igazságot lehet szolgáltatni az én ügyemben is. Úgy érzem, súlyos tévedés áldozata vagyok.

KEGYELMET NEM KÉREK.”

Súlyos, szívet megrázó, határozott, haláltól sem félő szavak.

„1958. június hó 16. napján reggel 5 órakor Nagy Imrét, Maléter Pált és Gimes Miklóst kivégezték” – áll a jegyzőkönyvben.

Az idő, Nagy Imre szavai szerint Miskolcra is eljött.

2006. október 22-én 10 órakor utcát nevezünk el Nagy Imréről, és emléktáblát helyezünk el az utca falán. Az utca a Széchenyi és a Régi-posta utca között helyezkedik el, összekötve a Kazinczy utcát a Szentpáli utcával. Ezért köszönet illeti a város önkormányzatát, annak minden tagját, akik egyhangúlag megszavazták a Nagy Imre utcát. Köszönjük!

Ki volt és mit tett Nagy Imre?

Nagy Imre az 1950-es évek ismert politikusa volt, a lakosság minden szavát figyelte, tőle várták az elviselhetetlen politikai és gazdasági elnyomás enyhítését. Sok jót tett a lakosságnak már 1952–55-ös évek idején is:

- megszüntette a kötelező beszo- gáltatást
- megszüntette a recski és a hortobágyi internáló táborokat
- új mezőgazdasági politikát hirdetett
- támogatta a tudományos kutatásokat
- lehetővé tette a termelészövet- kezetekből történő kilépést.

Rákosi és Gerő ezért sovínisztának és nacionalistának ítélte a népért tett küzdelmét, a miniszterelnökségből leváltották, sőt a pártból is kizárták. Abban az időben ezek súlyos következményekkel járó döntések voltak.

A fokozott népnéyzás, jogtalanság, az elkeseredés forradalmi hangulatot idézett elő. Megmozdultak az egyetemisták – Miskolcon is – kitört az 1956-os forradalom és szabadságharc. Fegyvert fogott a nép.

Szabadságot, jogot, többpártrend- szert követeltek a felkelők. „Vessen Rákosi” – hangzott.

A forradalomnak szüksége volt egy, a nép által ismert és támogatott politikusra. Nagy Imre így lett ismét miniszterelnök. Azonnal átvette a forradalom irányítását, hazai és külföldi delegációkat fogadott és tárgyalta a szovjet hadvezetessel a hadsereg kivonulásáról. Az egész világ szimpátiája kísérte munkáját, az ország örült, ujjongott és éltette a forradalmat. Életével, de különösen hősi halálával kitörölhetetlen része maradt jelenünknek és jövőnknek.

Miért?

- ő volt az a miniszterelnök, aki egy- séges kormányt tudott maga mögött
- ő volt az, akinek programja meg- egyezett a magyar nép akarataival
- ő volt az, aki haláláig kitartott esz- méje, a szabadság mellett
- ő volt az, aki nem kért kegyelmet gyilkosaitól

• ő volt az, akinek újratemetése hatalmas lendületet adott a rendszer- változásnak

• ő volt az, akinek újratemetése erőt adott a jelenkori politikusoknak az 1956-os követelések megismétlésére, mint:

- lépünk ki a Varsói Szerződésből
- menjenek haza az orosz katonák
- legyen szabad választás

Ezekre az eseményekre még szinte mindannyian emlékszünk. Nekünk, akik átéljük 1956-ot, ismerős mondatok voltak ezek és teljesen egyetértettünk azokkal.

1956-ból a mai politikusainknak is tanulniuk kell, erőt kell abból meríteniük, hogy képesek legyenek a választói igénye szerint politizálni, egy- séges Magyarországot kialakítani, és a népet szolgálni.

Nagy Imre mártír volt, sajnos ő is a magyar messiások sorsára jutott, melyet Ady Endre írt meg megrázó soraiban:

„Sósabbak itt a könnyek
S a fájdalmak is mások.

Ezerszer Messiások
A magyar Messiások

Ezerszer meghalnak
S üdvé nincs a keresztnek,

Mert semmit sem tehettek,
Oh, semmit sem tehettek.”

Jósz Gábor

a NIT megyei elnöke

Könyvek a forradalomról

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára jelenik meg Kis József levéltáros Miskolc 1956 című könyve. A szerző a XX. század második felének politikatörténetével foglalkozik, kutatásainak középpontjában az ’56-os forradalom előzményei, eseményei, majd a megszállást követő megtorlások állnak.

Kis József több éves kutatómunkája anyagából ötkötetes sorozat lát napvilágot – ennek első része a Miskolc 1956, amely a Levéltári Füzetek 45. darabjaként jelenik meg.

Néhány hónap múlva napvilágot lát a szerző következő könyve is, amely a sátoralúj helyi és a szerencsi járás ’56-os eseményeivel foglalkozik – majd újabb kötetben jelennek meg az aba-újszántói, az edelényi és az encsi járás anyagai, Kazincbarcikával kiegészítve. Önálló kötet foglalkozik a mezőkövesdi, a mezőcsáti és a miskolci járások településeinek ’56-os dokumentumaival,

Kis József a levéltárban.

majd további összekapcsolódó járások anyagai alkotják a sorozat utolsó kötetét.

Valamennyi kiadvány egységes szerkesztői-szakmai elvekre épül: terjedelmes tanulmány mutatja be az adott település történetét 1956 októbertől decembere között, s ha a források azt megkívánják (főleg ítéletek esetében), ezen az időhatáron túl is. Ezt követő-

en a témához tartozó kordokumentumokat mutatják be, időrendi sorrendben, teljes terjedelmükben.

A kötetek harmadik részei archív fotókat tartalmaznak, részben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár, részben magánszemélyek anyagaiból válogatva.

A kötetek kiadója és szerkesztője, Dobrossy István levéltár-igazgató az alábbi szavakkal ajánlja az olvasók figyelmébe a Miskolc 1956 című munkát: „... Kis József korrekt, hiteles, széleskörű kutatáson nyugvó munkát végzett. Ez a munka része a Miskolc monográfia VI. korszak-kötetének, amely a város történetét 1950–1990 között mutatja be. Ebből következik, hogy a szerző nem csupán 1956-ról, hanem egy korszakról is ír, amelynek résztvevői, átéltői közöttünk élnek, tanulságul annak, hogy a demokráciának, a közös út érdekében vállalt összefogásnak meghatározó szerepe van a történelem alakulásában, alakításában”. **Sz. S.**

„Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk...!”

Egységben a munkások és az egyetemisták

Csorba István 1956-ban a megyei munkástanács ipari osztályát vezette, majd deportálták, hazatérése után letartóztatták, a Történeti Hivatal dokumentumai szerint évtizedeken át megfigyelték, 1970-ben „revizionista platform alapján kifejtett káros politikai tevékenység” miatt rendőrhatalósági figyelmeztetésben részesítették. 1990 óta vezeti a Történelmi Igazságtétel Bizottság miskolci szervezetét, az ’56-os megemlékezések lebonyolítására szervezett városi kuratórium elnöke. A szemtanú szubjektív benyomásait a miskolci forradalmi eseményekről.

Csorba István.

– A városban szinte a kezdetektől szoros, szimbolikus összefogás bontakozott ki az egyetemi hallgatók és a munkásság között...

– Az egyetemen már 22-én megkezd-

dődtek a forradalmi események, akkor ült össze a diáksparlament, és ezen a nagygyűlésen született meg azok az elképzelések, gondolatok, amelyekből aztán megalkották a diáksparlament 11 pontját. A fő követelések – mint országosan – itt is a semlegesség, a szovjet csapatok kivonulása, a korábbi vezetők leváltása, stb. voltak.

Ezt követően október 23-án, a nagyüzemknél is megalakultak a munkástanácsok, én akkor a Lenin Kohászati Műveknél dolgoztam, a műszaki ellenőrzési osztályon. Nálunk, a kohászatban is 23-án alakult meg a munkástanács, külön külön az egyes részlegeknél is – a műszaki ellenőrzési osztályon engem választottak meg a tanács vezetőjévé, aztán pedig delegáltak a nagyüzemi munkástanácsba is. Ezt nagy megtiszteltetésnek tekintettem, hiszen 23 éves fiatal mérnökként, nem túl régen kerültem a kohászatba.

Október 24-én a diósgyőri gépgyár munkástanácsa egy nagy, összehívott gyűlést szervezett, és ott ők is megfogalmazták a követeléseiket. Ez volt a Dimávg 25 pontja, amely nagyrészt megegyezett a diáksparlament elképzeléseivel, de itt már hangsúlyosabban meg voltak említve kifejezetten a munkásság követelése is.

A diáksparlament és a diósgyőri munkástanács a következő napokban valóban szoros kapcsolatot alakított ki egymással, és ez az abszolút egység jellemző volt az összes nagyüzemre, Miskolc és a megye egész népére is. Szinte hihetetlen volt az az órák alatt kialakult összefogás, összetartás, ami 1956 őszén megvalósult. Mindenki érezte, hogy amit az előző rendszer csinált és hirdetett, az nem volt igaz, hazugságon alapult – azt hirdették valóságnak, amit legfeljebb szerettek volna elérni. Egyedülálló volt az országban, hogy a megyei pártbizottság akkori vezetője, Földvári

Földvári Rudolf.

Az egyetemi nagygyűlés.

Rudolf is egyetértett a diákok és a munkások követeléseivel, csatlakozott az elképzeléseikhez, s később tagja lett a megyei munkástanácsnak is. A forradalom 13 napja alatt Miskolcon egyetlen köztörvényes bűncselekmény sem történt, Budapesten, a betört kirakatokban ott voltak az áruk, senki nem nyúlt hozzájuk, s nyitott ládákban gyűjtöttek pénzt az áldozatok családjának – mai szemmel szinte elképzelhetetlen ez az egység, összefogás és tisztaság.

– Milyen körülmények között választották meg az első, egységes városi forradalmi képviselői szervet, tanácsot?

– Az előzményekkel kapcsolatban meg kell említeni, hogy a miskolci munkástanácsok vezetői elhatározták: delegációt küldenek Budapestre Nagy Imre miniszterelnökhöz, a diáksparlament és a munkástanácsok pontja-

ival, véleményét, támogatását kérve. Ahogy emlékszem, ennek a tagjai voltak Földvári Rudolf, Bo-

gár Károly, Turbók Gyula, és az egyetem részéről talán Rehn Oszkár – bár ebben nem vagyok biztos.

Ez a delegáció – ahogy én tudom – elég kalandos és nehéz körülmények között jutott fel a fővárosba, de elérték a céljukat, átadták a miskolci pontjait Nagy Imrének, aki teljesen egyetértett a követelésekkel, sőt, ki is egészítette azokat: mint mondta, ő még többet szeretne elérni az ország javára.

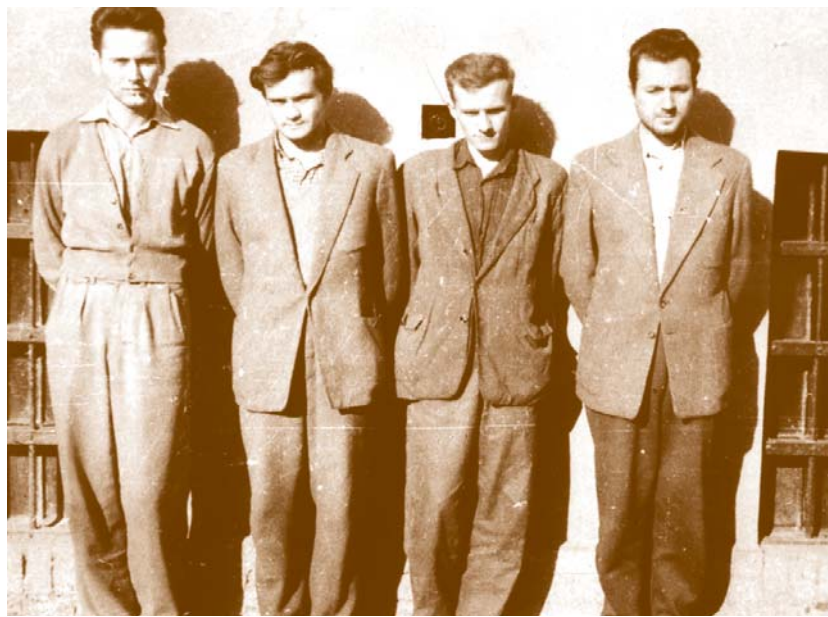
Időközben, október 25-én jött létre Miskolcon az a spontán nagygyűlés, amely a diósgyőri nagyüzemektől indult. A tömeg a Győri kapuban jött végig, közben állandóan duzzadt, egyre többen csatlakoztak. A menet bejött a Széchenyi utcára, majd a Villanyrendőrnél a Csabai kapu felé fordultak, és kimentek az egyetemre, hogy Miskolc lakossága és nagyüzemi munkássága az egyetemi ifjúsággal közös nagygyűlésen fejezze ki akarátát, követeléseit, véleményét. Ez a tömeg akkor már a becslések szerint meghaladta a 30-35 ezer főt.

Az egyetemen az aula tetején volt a „szónoki emelvény” – én is ott voltam – ahol Nagy Attila színművész és egy egyetemista elszavalta a Nemzeti dalt. Hátborzongatóan felémelő volt, ahogy a több tízezres tömeg együtt zúgta a szónokokkal: „A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, / Hogy rabok tovább nem leszünk...!” Itt, közfelkiáltással választották meg az első központi városi munkástanácsot.

Ez után következett október 26-a, amely köztudomásúlag gyászos napja volt itt Miskolcon a forradalomnak. Ekkor történt a sortűz és a lincselés (bővebben lásd a Kis Józseffel készült interjúban).

– Hogyan lett tagja a megyei munkástanácsnak?

– A Budapestre, Nagy Imréhez küldött delegáció tagjai már visszaútjuk közben hallottak a 26-ai, szomorú eseményekről, és elhatározták, hogy létre kell hozni egy olyan megyei munkástanácsot, amelyik ura tud lenni a helyzetnek – s amelynek tagjait a munkahelyükön választották és delegálták. Én is egy ilyen személy

Diáksparlamenterek előzetes letartóztatásban – (balról) Pallagi Sándor, Székely János, Tóth Tihamér, Dornbarch Gyula.

voltam – tulajdonképpen az akkor húszezer embert foglalkoztató Lenin Kohászati Művek delegált – beválasztottak az október 28-án megalakult megyei munkástanácsba, és fiatal műszaki mérnökként a tanács ipari osztályának a vezetésére kaptam megbízást. Egyik fő feladatunk az volt, hogy az általános sztrájk ellenére biztosítani tudjuk a város és a megye szén-, illetve energiaszármazékát, a másik pedig, hogy a forradalmi követelések teljesülése esetén megszervezzük a sztrájk beszüntetését, és a munka elkezdését a nagyüzemek vezetőivel folytatott tárgyalások során. Ez az időpont november 5-re volt kitűzve, ekkorra terveztük, hogy felvesszük a munkát.

El kell mondanom: munkám során hihetetlen támogatást és szimpátiát kaptam a nagyüzemek vezetőitől – pártállásuktól függetlenül. A nehéz körülmények ellenére szinte könnyű volt a munka, hiszen nagyon együtt tudtunk dolgozni, éreztük, hogy amit akarunk, az mindannyiunk közös érdeke. Valószínűleg ők is látták, hogy

nem a karrierért, nem anyagi érdekből tesszük amit teszünk, hiszen egy fillért sem kaptunk a munkánkért, fel sem merült ilyesmi.

– Meddig tudtak dolgozni?

– November 1-jén egy újabb delegáció utazott fel Nagy Imréhez, és a miniszterelnöktől azt az információt kapták, hogy a dolgok jól alakulnak, ígéretet kapott a szovjetektől, hogy kivonulnak az országból. Nyilvánvalóan őt is félrevezették, de akkor mi ezt nem tudtuk. A delegáció hazajött, beszámolt a kedvező fejleményekről, ezért megvalósíthatónak látszott az általunk kitűzött cél, a munka november 5-i, általános felvétele. Aztán következett a hidegzuhan, november 4-e, amikor a szovjet csapatok Miskolcra is bevonultak. Képviselőik felkeresték a megyei munkástanácsot, és szinte ultimátumszerűen követelték, hogy ismerjük el Kádár János kormányát. Mi azt mondtuk, hogy szó sem lehet erről, azt sem tudjuk, milyen körülmények között, kik választották ezt a kormányt. Magyarországnak Nagy Imre a legitim miniszterelnöke. November 5-én délelőtt az akkori megyei tanács épületében voltunk, amikor újra jöttek az oroszok délelőtt az ultimátummal – mi ugyanazt választottuk, erre azt mondták: a munkástanács jelöljön ki egy delegációt,

„...arra az elhatározásra jutottunk, hogy nincs más választás: a szovjetekkel erőszakkal nem lehet szembeszállni...”

ajtót, s berontott hat, géppisztolyos szovjet katona, hogy „Fel a kezekkel!”. Igazoltattak, megnézték a nevemet egy listán, majd beállítottak egy sarokba, feltartott kézzel. Negyedóra múlva levittek a földszintre, majd egy nyitott páncélautóra ültettek, s bevitték a Rudolf laktanyába, ahol viszontláttam a megyei munkástanács többi tagját. Innen este 9 óra körül egyenként levittek minket a földszintre, és egy katonai sebesültszállító autóval, szoros őrizet mellett a debreceni szovjet katonai repülőtér-

re szállítottak. Ott várt minket az a bizonyos vezérőrnagy, aki közölte velünk: neki pontos információi

vannak róla, hogy mi Borsodban valamilyen ellenkormányt alakítottunk. Tréfásan szoktam mondani, hogy akkor eszerint néhány óráig én voltam az ország ipari minisztere.

– Aztán következett a deportálás?

– Így is lehet mondani, bár én tulajdonképpen megúsztam ezt. Az ungvári börtönbe szállítottak, aztán pedig – november 13-án – Lvov környéki Sztrij börtönébe. Megítélesem szerint nem ide, hanem jóval messzebb akartak minket szállítani, egy vagonszerelvény volt az állomásra beállítva, s egy-egy vagonba körülbelül 50 magyart raktak be. Az ENSZ viszont november 12-én foglalkozott a magyar ügygel, és határozottan követelte a szovjetektől a magyar deportálások leállítását. Szerintem ezért nem vittek tovább, ezért raktak ki Sztrijben, ahol november 25-ig tartottak fogva. Akkor visszahoztak Ungvárra, november végén pedig haza, Magyarországra. Mint utóbb kiderült, ezt annak köszönhetjük, hogy a nagyüzemek képviselői nem fogadtak el más tárgyalópartnert a sztrájk feloldásával kapcsolatban. A hatalomnak szüksége volt olyan személyekre, akikkel szóba állnak, akik közvetíteni tudnak. Így engem is visszahelyeztek abba a funkcióba, amelyben a forradalom alatt voltam, újra ipari osztályvezető lettem. Magunk között sokat tárgyaltunk róla, milyen álláspontra helyezkedjünk, végül arra az elhatározásra jutottunk, hogy nincs más választás: a szovjetekkel erőszakkal nem lehet szembeszállni, az országnak pedig szüksége van a termelésre – beszélünk a nagyüzemek dolgozóival, hogy vegyék fel a munkát, mi pedig megpróbálunk az adott körülmények között minél többet megmenteni a forradalom vívmányaiból.

Ez először, az első napokban, mikor visszahoztak minket, úgy nézett ki, sikerül is. December 5-én például megjelenhetett az akkori megyei napilapban az általunk megszövegezett kiáltvány, amely többségében azokat a követeléseket tartalmazta, amelyeket októberben megfogalmaztunk, csak kicsit finomabb formában. Földvárit megválasztották a megyei tanács elnökévé, minket pedig – pl. engem is – a megyei tanács végrehajtó bizottság tagjaivá. Később persze kiderült, az új hatalom részéről mindez csak csel volt. 1957 február elejéig maradtam a megyei tanácsnál, mint ipari osztályvezető, majd visszatértem a kohászatba, régi munkahelyemre, ahol megválasztottak a műszaki ellenőrzési osztály vezető-helyettesévé. Március 8-án tartóztattak le.

(szepesi)

– Ön meddig maradt szabadlábon?

– Én semmiről nem tudtam, fél hatkor bementem fogadni a vezérőrnagyot az akkori megyei tanács elnöki szobájába, de meglepődve láttam, hogy sem Zombori alezredes, sem Fekete László nincs ott. Így érkezett el a hat óra, továbbra sem jött senki, én pedig egyre idegesebb lettem. Egyszerre ládbobogást, szaladgálást hallottam a folyosón, feltépték az

Pesti bíró segített

Papp László festőművész a Nemzeti Bizottság egyik vezetője volt. Később letartóztatták, és bíróság elé állították. A bírósági eljárás körülményeiről, a börtönben töltött időről kérdeztük.

– *Hogyan zajlott a bírósági tárgyalás?*

– A Nemzeti Bizottság vezetői ellen nagyon súlyosak voltak a vádak, én a harmadrendű vádlott voltam, de először I/1 volt a minősítesem, majd ezt csökkentették I/2-re. Akkor az ítéleteket nem a bíróságokon hozták, hanem a pártbizottságokban. Mi heten voltunk vádlottak, az egyik társam volt dr. Szoboszlai Ferenc, aki úgy került bele a bizottságba, mint Pilatus a

„....a tárgyalások után mindig jött a nagy fekete autó és „segíteni akartak...”

credoba. Én voltam a levezető elnök az alakulásnál és kértem, hogy mindenki delegáljon egy-egy főt, az orvosok pedig közfelkiállással Szoboszlait választották meg. A sógora az ügyészségen, vagy a bíróságon dolgozott, ezért összeférhetetlenség miatt nem tarthaták Miskolcon a tárgyalást. Így nekiláttak keresni bíróságot, amelyik vállalja, de sem Egerben, sem Debrecenben nem álltak kötélnék, megvolt a maguk baja. Nagy szerencsénkre a Pest Megyei Bíróság alelnöke, dr. Majoros Miklósné elvállalta az ügyet. Pestről jött le ő is a tárgyalásokra, az ügyész és az ülnökök is. A bírónő lehetőséget adott nekünk, hogy kibújjunk a hurokból. Nem engedte magát befolyásolni a pártbizottságtól. Később jóban lettünk, és elmesélte, hogy a tárgyalások után mindig jött a nagy fekete autó és „segíteni akartak”, de mindig ügyesen elhárította. Végül a legsúlyosabb ítélet két év volt, melyet Tóth Dezső titkár kapott. Engem nyolc hónapi vizsgálati fogság után hat hónap felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték. Amint szabadlábra helyeztek, felmentem Budapestre a bírónőhöz, és felháborodottan kérdeztem, hogy miért ítélte el. Azt mondta erre nekem: „Ide figyeljen, maga jogot végzett ember, akkor tudnia kell, hogy ha nem adok valamilyen formális büntetést, akkor meghosszabbították volna a fogvatartását, és most nem lenne itt.” 1958. október 31-én aztán másodfokon felmentettek.

– *Milyen volt a börtön, mit kellett kiállnia egy politikai fogolynak?*

– A rendőrségen elég kellemetlen volt, de a börtönben már nem. 1957 áprilisában tartóztattak le. Ekkor már a nemzetközi szervezetek erősen tiltakoztak és kifogásolták a hatóságok durva bánásmódját, amit a letartóztatott úgynevezett ellenforradalmárokat ellen elkövettek. Minket már fizikailag nem bántottak. De voltak ott sokan olyanok, akiket korábban tartóztattak le, és csúnyán megverték, megkínóztak. Volt például egy Winterpach nevű munkás, aki akkor már ült pár hónapja. Tulajdonképpen nem vett részt a rendőrség ostromában, hanem délután egy munkatársával együtt elment megnézni, hogy mi van ott, hiszen akkor

Börtön forradalmi tevékenységért

már szét volt cincálva a rendőrség, nem voltak ott rendőrök, az iratokat lefoglalták és elvitték. Ők is csak azért mentek oda, mert a Winterpach húgának egy rendőrtiszt udvarolt, és meg akarta nézni, hogy minden rendben van-e vele, nem esett-e baja. A munkatársa azonban rosszban volt a feleségével, és az feljelentette a férfit, akit le is tartóztattak. Azonban azt állította, hogy nem volt a rendőrségnél, hanem Winterpachal együtt jöttek el a munkahelyükről, és együtt voltak. Erre őt is letartóztatták. Verték, ütötték, de ő nagyon szívós volt, korábban boksztolt is, úgyhogy jól bírta a kínzásokat. Nemsokára azonban becsúszttak egy levelet a cellája ajtaja alatt, amelyben a munkatársa azt írta, hogy már nem bírja a kínzásokat, és azt találta ki, hogy valljanak be valamit, amiért nem kaphatnak komoly büntetést. Mondják azt, hogy ott voltak a feldúlt rendőrségi épületben és egy kézi kasszából kivettek ötszáz forintot.

Winterpach sokat gondolkodott a dolgon és végül elvállalta, utána meg is szűnt a kínzása. A tárgyalásokról mindig mosolyogva jött vissza, hogy jó úton halad az ügye, a bíró is nagyon rendes vele és nem lesz baj. Amikor aztán megvolt az ítélet, ott kiabálta, hogy öt évet kapott. Mondtam neki, hogy ne nyugodjon bele és addig felebezzon, amíg nem történik valami. Ezt tette kitartóan és egy év múlva ki is engedték.

– *Milyen volt az élet a börtönben?*

– A leveleket, amiket onnan írhattunk, cenzúrázták, ellenőrizték, csak jót lehetett írni. Ilyeneket írtam én is például: „Kedveseim, életemben nincs

és elkezdett méregetni, mintha azt nézné, nem fogja-e szorítani a nyakunkat a kötél. Kérdezte tőlem, miért vagyok itt, mire azt válaszoltam, hogy

Miskolc város lakószabályai!

1. 1956. november 6-tól Miskolcon este 18 órától reggel 7 óráig kijárási tilalom.

Ezen idő alatt az utcán közlekedni szigorúan tilos.

Minden gyűlés, felvonulás, csoportosulás, míg a rend helyre nem áll – tilos.

2. Aki ezen utasítást megszegik, azokkal szemben felelősségrevonás történik. Mindenki, függetlenül beosztásától, a z o n n a l adja le fegyverét a szovjet hadsereg alakulatainak. Aki a fegyvert 6-án 16 óráig átadja, nem lesz felelősségre vonva.

3. Aki a fenti utasításnak nem tesz eleget, felelősségre lesz vonva.

4. A helyi párt, állami, szakszervezeti szervek, vállalatok, intézmények november 6-tól kezdjék meg a munkát és induljon meg a városban a normális élet.

Szovjet Katonai Parancsnokság

A szovjet megszállás után kiadott felhívás.

semmi különös változás, nagyon gyorsan repülnek a napok, hetek kellems időtöltés közepette.” A fegyőrökkel nem volt különösebb gond, egyszer jött egy pocakos férfi, és a többiek mondták, hogy ő a nevelőtiszt, ő fog megnevelni. Odajött hozzánk

nem tudom. Aztán elmondtam, hogy festőművész vagyok, és majd küldenek be nekem papírt, és akkor rajzolni fogok. Viccből mondtam, de ő komolyan vette, és elkezdett kiabálni, hogy mit képzelsz, hová jöttem, művésztelepre? Nem tudtam akkor,

Irodalmi élet Miskolcon 1956-ban

1945 után Miskolcon megjelent irodalmi folyóirat neve Kohó volt, jelezvén, hogy nagyipari megyében élünk. Később Kazinczy Ferencet tisztelve Széphalom volt a címe. A Szovjetunió Kommunista Pártjának huszadik kongresszusa után nálunk folytatódott Nagy Imre 1953-as politikájából eredően az írók haladóbb szellemű megnyilvánulása.

A '30-as évek kiváló népi írói közül többen jártak Miskolcon és Diósgyőrben. Utánuk és mellettük már ifjabb nemzedék lépett színre. Megyénkből Fekete Gyula, Szeberényi Lehel és Gergely Mihály.

A tőlük fiatalabbak közül kitűnt Miskolcon Bihari Sándor, a Művelt Nép című folyóiratban megjelent „Miskolci Kocsonya” című országos hírűvé vált írásával. B. Nagy László esztéta, a lap munkatársa patronálta Biharit. Bihari a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat kulturális munkatársa volt. Az 1956. évi programjában kiváló írók meghívása szerepelt.

Kónya Lajos részére 1956. július 5-ére szervezett találkozót. Kónya az irodalomról beszélt, de a provokátorok másról. A hallgatóság soraiban voltak ávósok is, akik a pártnál készített meghívóval jöttek be. Az összejövetelt Bod Andor – több nyelven beszélő – gimnáziumi tanár, a Hazafias Népfront városi titkára vezette. Szoborépítésre gyűjtött pénzt, amiből Megyessy Ferencnek állítottak szobrot. Sokan voltak, hasznos megnyilvánulások hangzottak el, új ismereteket szereztünk.

Bihari írásához hozzászólt Földvári Rudolf, a megyei pártbizottság első titkára is, B. Nagy Lászlóval vitatkozva. Az én hozzászólásom címe: „Vezetők Borsodban” volt.

Szekrényesi Lajos, a Széphalom munkatársa a Kazinczy könyvesbolt melletti Avasi kávéházat Pilvaxnak nevezte el, jelezvén, hogy az 1848-as márciusi ifjak szellemében kívánunk tevékenykedni. Képviselő voltam és szabadon utazhattam. Egy alkalommal elmentem Pestre, a Keleti pályaudvaron B. Nagy László tájékoztatót a fejleményekről.

Hazajőve a Pilvaxban már vártak, és a népes társaságnak továbbadtam, amit hallottam. Gyárfás Imre az idősebb nemzedékhez tartozott. Ő volt a Széphalom főszerkesztője. Mellette tevékenykedett Szekrényesi Lajos, akinek – főleg a faluról szóló – kiváló írásai jelentek meg. A havi folyóirat már kevésnek bizonyult a sok írás megjelenítésére. Pesti tapasztalatom alapján javasoltam, hogy a Széphalomnak legyen egy kéthetenkénti kiadványa. Szekrényesi nyomban rávágta: – Legyen a neve Kilátó. Így lett ő a lap keresztapja és főszerkesztője. Négy szám jelent meg a Kilátóból. Az egyik számban megjelent Földvári Rudolf: Értsük, becsüljük meg egymást, fogjunk munkához című nagy jelentőségű írása.

Pesten az írók körében egyre növekedett a Földvári iránti tisztelet és elismerés. Az utolsó számban Nemzeti összefogást címen megjelent írásomban Nagy Imrének a közéletbe történő újbóli bevonását követeltem.

Bár nem irodalmi téma, de közreadását fontosnak tartom. 1956. jú-

lius 31-én az országgyűlésben felszólalt Földvári Rudolf és többek között azt mondta: „Borsod a magyar Ruhr-vidék vagy Ural, a kulturális élet egyes területein Szabolcs-Szatmár megyével van egy szinten.”

1956. október 14-én a megyeházán a Hazafias Népfront rendezésében összejöttek a hajdani koalíciós pártok megyei vezetői. Nem kiáltottuk ki a többpártrendszert, két hét múlva megtette ezt Nagy Imre miniszterelnök. A Bajcsy-Zsilinszky Endre emlékére állított emléktábla Rákosi idején eltűnt. 1994-ben nekem volt alkalmam a sajtóház déli falára visszahelyeztetni.

Bihari Sándor programjában benne volt Szabó Lőrinc meghívása is. Fazekas Csaba – ma dékán a Miskolci Egyetemen – A ciklon szélcsendjében című könyvében sokan emlékeztek Szabó Lőrincre. Győri Erzsébet emlékezésében olvastam Szabó Lőrinc mondását: „Szülővárosom sose lesz szemed kóbor fiadon”. Valószínű Bihari Sándor is ismerte ezt a versidézetet. Levelezés, személyes találkozás az írókongresszuson érlelte a miskolci találkozó dátumát: 1956. október 23. Budapestről gépkocsival jött Miskolcra a Szabó és az Illyés házaspár, Gáborjáni Klára, Szabó Lőrinc lánya.

Kónya Lajost Bihari Sándor hívta, Szabó Lőrinc meghívásában már Földvári Rudolf, a megyei első titkár is bekapcsolódott. Ott volt az esten Szabó Lőrinc és Illyés Gyula társaságában. Szabó Lőrinc egy levelében dicsérő szavakkal emlékezett a borsodi pártvezetésre (név nélkül), de ezen Földvári volt értendő. Miskolcon

csak később, hogy ez a férfi köztörvényes fogoly volt korábban is, aki gicseket másoltatott magának a tehetséges foglyokkal. Később kivitt magához és láttam a lakását, hát ami giccek ott voltak, az nem volt semmi. Mivel azt mondtam, festőművész vagyok, ezzel elültettem a bogarat a fülében és elment a megyei tanácsba, és utána jött, hogy valóban van-e ilyen nevű festő. Mivel ott megerősítették, jött aztán hozzá, hogy kipróbál, és azt akarta, hogy másoljak neki, de erre nem voltam hajlandó. Mondtam neki, hogy inkább szedjen kint virágot, hozzon egy kancsót hozzá, és akkor festek neki csendéletet. Onnantól egy külön cellában volt a műtermem és rendszeresen hozta a festeni való vásznak. Közben hoztam-vittem a híreket, és kaptam cigarettát is. Nagy Attilával is egy cellában voltam, akinek az édesapja jó barátom volt. Ő állandóan vitázott a nevelőtiszttel, főleg politikai kérdésekben, és többször nagyon lefordta.

– *Megmaradt valami azokból a munkákból, amit odabent festett?*

– Egyetlen munkám van, amit rögtön a szabadulás után festettem. Az van rajta, amit fentről láttunk a cellaablakból. Ahogy megérkezett a rabomobil és előtte áll a rab, búcsúzza a társaitól. Csináltam börtönrajzokat is, legalább harminc darab volt belőle, amikor szabadultam, a civil kabátom hátába varrtam be, de motozásnál észrevették és elvették. Hiába kértem vissza utána, elégették, így megsemmisültek...

más területekhez viszonyítva rend volt.

Csorba Zoltán a Szabó Lőrinc-est megnyitóján mondta – írja: én úgy vettem észre, ő (Szabó Lőrinc) ezt a két napot a kavargó élet megfigyelésére használta fel. Benyomásokat gyűjtött.

Nagy Attila – kiváló színész, aki verset mondott az esten, később Szabó Lőrincel és Illyéssel diskurált. Október 25-én a Nemzeti dalt szavalta több helyen és néhány napig a megyei munkástanács elnöke volt.

A két költővendég látta a felvonulókat, tőlük hallották: Mars ki, ruszki! Szabó Lőrinc Illyésnek mondta: Gyula! Hogy ezt a verset nem én találtam ki!

A Kordos házaspár – a két Klárit – Szabónét és Illyésnélt látta vendégül napokon keresztül, merthogy a két család tagjai nem együtt utaztak Pestre.

Szabó Lőrinc Kossuth-díjat kapott és abból küldött a raboskodó Bihari Sándornak.

Kovács Ferencné, Irénke 1956-ban negyedikes gimnazistaként ott volt az esten. Később a férjével és anyósával együtt ápolták Szabó Lőrinc emlékét.

Szabó Lőrincről iskolát neveztek el, és ott szobra is van. A róla elnevezett könyvtár udvarán is mellszobra van. A Kossuth utca 11. számú épületen emléktáblát állítottak, mert itt volt a nevezetes irodalmi est.

Szabó Lőrinc irodalmi munkásságát dr. Kabdebó Lóránt professzor úr ápolja.

Hegyi Imre

a Tokaji Írótábor alapítója

Mozaikok egy konferenciáról

Újszerű megközelítésből tárgyalta az '56-os eseményeket azon a konferencián, melyet a Miskolci Egyetem Kulturális és Vizuális Antropológiai Tanszéke, valamint az Új- és Jelenkori Magyar Történeti Tanszék szervezett. A kutatási téma középpontjában azokra a kérdésekre kerestek választ: hogyan jelenik meg a történeti emlékezetben 1956 és hogyan változott ez az elmúlt időszakban?

A konferencián bemutatták azt a kiadványsorozatot, melynek első száma jelent meg a napokban „A jelenkori történetűjái” címmel. Öt doktoranduszhallgató első kutatásai olvashatók a tanulmánykötetben – közöttük egy anyag '56 kapcsán is.

A konferencia Fekete Pál emlékiratai, mint történeti tanúságtétel, a Lágerhumor, valamint a Folyamatos és lezárt múltak című témákat követően dokumentum-filmvetítéssel folytatódott. Négy, az '56-os forradalomról készült alkotást mutattak be Gulyás Gyula filmrendező vezetésével.

BÁN ANDRÁS
vizuális antropológus
'56 fotói című előadásáról

„A történész szakma szempontjából rendkívül izgalmas 2006 ősze, mert lehetett gondolni, hogy az elmúlt

16 évben a rendelkezésre álló források döntő többségéről tudomást le-

hetett szerezni, az archívumok többségében szerepelnek a szemtanúk, áldozatok, résztvevők beszámolói. Tehát, bár '56 értelmezése messze nincs nyugóponton, de a források, gondolhattuk, rendelkezésre állnak. Nagyon meglepő azonban, ami történik, legalábbis a vizuális források tekintetében, mert részben az ismeretlenségből kerülnek elő képanyagok, fotók, rajzok, amelyek '56 októberében, novemberében készültek, részben pedig már ismert, nem lappangó, de egészében nem látott felvételek jutnak nyilvánosságra.

Ami ebben a különleges pillanatban számomra nagyon zavaró, hogy a vizuális anyag forráskezelésének tisztességes módja, gyakran még a minimuma sem történik meg. Az elmúlt 15 évben is tapasztaltuk, de most fölerősödve látszik, hogy sokszor különféle fontos történelmi összefüggésekben bukkannak fel források megnevezés nélkül, a fotós nevének feltüntetése nélkül, a kép eredetéről semmit sem tudunk, és arról sem, hogy maga a negatív került-e elő vagy van magántulajdonban, esetleg köztulajdonban, vagy egy másolat, vagy egy másolat másolata forog. És ez nemcsak a történeti forráskezelés tisztességessége miatt fontos, mert nincs egy ilyen történeti precízkedés vagy aprólékosság, hanem azért, mert ezek a képek nem illusztrációi az eseményeknek. Nem tisztességes, ha úgy kezeljük ezeket, mint illusztrációit egy általunk elmondott történetnek, hanem úgy gondolom, hogy tisztességesebb úgy kezelni, hogy ezek is megpróbáltuk létük folyamán többször nekifutva el-

mondani egy történetet. Ezekre a történetekre, vizuális narratívákra való oda nem hallgatás, ezek figyelmen kívül hagyása azzal jár, hogy ezeket a fotókat kiszolgáltatja. Egy fotóra könnyen aggathatnak rá különféle értelmezéseket, más-más jelentést. Ezt az ötvenhatos publikációk tovább erősítik egy konkrét emlékanyag kapcsán.”

DOBOS MARIANNE
közíró „Forradalom és csataképek” 1956-ból című előadásáról

„Nekem is volt egy előre megírt előadásom ugyanolyan narratívával, toposszal, identitással és más egyebekkel tele,

mint amelyet itt a tudós történész és antropológus előadók elmondtak. Nekem ezt jóval nehezebb előadni, merthogy nem tanult szakmám. Tanulni úgy szoktam ezeket, hogy olvasom a trilógiámmal kapcsolatos recenziókat, kritikákat. Közben azonban az az ötletem támadt, hogy nem olvasom fel az előadásomat. A hallgatóság soraiban lévő antropológus, politológus, történész hallgatókban, tehát az ifjúságban nem az fog megmaradni ebből a konferenciából, amit a szövegértelmezések kapcsán előadtak, hanem a személyesebb beszámolókat. Ezért meséltem Kopácsi Sándorról, akivel én csináltam az első interjút 1989 márciusában, emlegettem Végvári Vazul atyát és hogy Miskolchoz közelebb kerülünk, az itt

meggyilkolt fiatalembernek, Oláh Miklósnak az édesanyja emlékirataiból és búcsúbeszédéből idéztem. Az én témám címe az volt, hogy Forradalmi és csataképek, amire Jókairól mentem át 1956-ra – ezek a mesék, elbeszélések, melyek Jókainál egy hatalmas nagy életműre állnak össze, nálam ebben a trilógiában, az Akkor is karácsony volt kötetekben összegződnek az elmúlt századnak második feléről.

Az emlékezők mindig valami utólagos tanúságot szeretnének a történeteikben tenni és megmagyarázni az utókornak bizonyára azt, hogy voltunk mi és voltak ők és meghatározni azt, hogy a miénk volt a tökéletes, a jók, az életmentők csoportja. Erre való tekintettel egy 14 éves gyerek '56-os emlékeiről beszélni különlegesen nehéz. Én, aki több száz óra interjúanyagot csináltam és adtam közre életemben, most bizony úgy érzem, hogy tizedannyi gondolatot sem mondhatok el saját magamról, azaz az akkori 14 éves gyerek élményeiről. Megismerni Szabó Lőrincet és megismerni Illyés Gyulát egy hihetetlen, fantasztikus élmény volt. Az ő verseiket hallgatni, egy igazi élő költőt látni egy 14 éves gimnazista kislány számára felfoghatatlan nagy élmény. Amikor kijöttünk az irodalmi estről, édesanyám jött elénk, amin el is csodálkoztam, mert anynyira nagy lánynak már éreztem magam, aki a Kossuth utcáról a Katalin utcáig egyedül is el tud menni. Édesanyám mesélte akkor, amit a rádióból tudni lehetett, hogy valami történik. Nem lehetett azt még abban a pillanatban forradalomnak

nevezni, de valami történt. A rákövetkező napokban megpróbáltunk egy icipicit részt venni, ahogy lehetett. Emlékeim között van a tank, a kétségbeesés, hogy mi lesz ebből. Perceim vannak abból, ahogy később a Recsket is megjárt nagybátyám, az '56-os munkástanács vezetője eljött Miskolcra és mesélte a történeteket. Illetve emlékszem osztálytársnőm átlőtt karjára – mellette halt meg Misley Emese. Az ő történetük az elsős gimnazista gyerekben maradandó nyomot hagyott egy életen át és tovább foglalkoztatott gondolataimban. Nem voltam hős, de nem vettem fel a bölcsészkarra és el kellett telnie két évtizednek a kohómérnök és hőkezelő szakmérnök életéből, mire visszafordulhattam saját valahai humán önmagamhoz és elkezdtem írni.”

GYÁNI GÁBOR
történész „Trauma és kultusz – 1956 emlékezete című előadásáról”

„1956 történetének legalább olyan fontos része, hogy hogyan emlékezünk rá, mint az, hogy mi történt valójában.

Az emlékezet a hagyománnyá válás útja, miként épül a történeti köztudatba. A mechanizmus például az emlékezés, a memoár, azok a képek, fotók, filmek vagy ismeretek, amelyek előkerülnek. Ez segít életben tartani, illetve újraértelmezni '56-ot, amely nemcsak egy rituális emlékezésnek, hanem nemzeti identitásunknak, a magyar identitásnak is nagyon fontos része. Amit az élő emlékezet nyújt (és ennek miskolci vonatkozásai is vannak) azok például az országot 1956-ban elhagyó, később Kádárék által disszidenseknek nevezett fiatalok, akik közül tízezrek kerültek például Kanadába, nagyon sok értelmiségi, a Soproni Erdészeti Főiskolások részben tanári karral együtt kimentek illetve a Miskolci Egyetem műszaki hallgatói is nagy számban kerültek, az imént említett országba, ahol nagy szükség volt rájuk, mert nem nagyon voltak mérnökök. Velük, közülük számos emberrel, családdal volt alkalmam most találkozni egy torontói konferencián. Az ő életük teljesen másként alakult, mint az itthon maradottaké, akik üldöztetést szenvedtek és végigélték a Kádár-rendszert. Ezek az emberek pedig némi hányódás után, amit egy országváltoztatás, egy idegen kultúrába való beilleszkedés jelent, megtalálták a helyüket, és nagyon jól beépültek a kanadai társadalomba. Sikeres emberekké váltak. Az '56-ra való visszaemlékezéseiket ez színezi. Beszéltem ott egy újságíróval, egy idős emberrel, aki azt mondta: „ez a kivándorlás embert próbáló feladat volt, de megérte. Mindenki vándoroljon ki egyszer, mert akkor derül ki, hogy mit ér, mire képes. Rólunk kiderült. Egy olyan nagy kaland volt, amely akár életprogram is lehet. Igen, ebből a perspektívából így néz ki ez a történet. Akik azonban itthon maradtak – a többség – azok számára viszont teljesen más a perspektíva. Egy megkeseredett élet, kompromisszumok sorozata, rossz szájjal végzett kollaboráció – együttműködés – a rendszerrel, némi érvényesülés anyagi vagy más tekintetben. Más a konklúzió minkét esetben.”

Ötven év után...

Egy egyetem – két út

AKI ELMENEKÜLT...

A diákszemélyek tagjai, azok az egyetemisták gyűltek össze az ötvenedik évforduló ünnepelni Miskolcon, akik '56-ban az eseményeket generálták a borsodi megyeszékhelyen. Minden lehetséges táblánál, szobornál elhelyezték az emlékezés virágait az egykori hallgatók, akik történelmet írtak a Miskolci Egyetemen. Több sebesültje és két áldozata volt a forradalomnak a campuson – rájuk emlékezve mesélte történetét egy olyan, akkor negyedéves gépészmérnök-hallgat, Szabó István, aki ötven év után most, az emlékünnepeken járt először Magyarországon.

'56 november negyedikén huszonnégy társammal együtt jöttünk vissza a Miskolci Egyetemre Kazincbarcika mellől, egy kis faluból, ahová korábban a rendőrök vittek bennünket. Addigra már egy tank fogadott a város határában. Nem állta el az utat, csak ott volt és mi tudtuk, hogy itt valami történik. Hallottuk a zajokat az egyetem felől, és ahogy keresztüljöttünk az Avason, a hatos kollégiumnál két ikergéppuskát láttunk felállítva. Az út szélén vonultunk és nálunk is voltak puskák, de mit sem értek volna a golyószórók ellen. Az oro-

szoknak azonban nem volt céljuk, hogy minket lőjenek. Láttuk, ahogy a katonák rohangálnak fel s alá, majd elszedték a fegyvereinket. Az egyes kollégiumnál láttuk a sebesülteket és két halottat is. Vér folyt mindenhol. Először nem engedték, hogy elszállítsuk a betegeket, de később láttuk, hogy mentőautó jön értük.

Február közepén aztán visszajötték az egyetemre az úgynevezett pufajkások és elkezdtek a megtorlássorozatot. Mindenki célpont volt, aki a forradalomban részt vett. Elvitték vagy megverték őket – lányokat, tanárokat is. Én akkor beláttam, hogy nincs itt jövőm és a barátommal együtt március 3-án léptük át a határt Sopronnál. A történet érdekes, mert éjszaka volt, amikor az osztrák kis faluba érkeztünk, felültünk egy vonatra, ami Bécs felé tart, de az előbb visszajött Magyarországra. Ez háromszor történt meg velünk, úgyhogy harmadik próbálkozás után tudtuk csak elhagyni az országot. Ausztriába mentünk, és mi voltunk az utolsók, akiket a diákok segélyszervezete révén Kanadába menekítettek. Onnan Amerikába utaztunk és most, ötven év után először tértem vissza erre a helyre.

...ÉS AKI ITT MARADT

Többen viselték még az egyetemi megemlékezésen is azt a karszalagot, melyet az '56-os események sodrában húztak föl először. Így Császár Béla is, aki ötödéves gépészhallgató volt a forradalom idején. Bár elkerülték a véres események, van mire emlékeznie.

– Amikor felkészültünk az orosz támadásra, akkor kaptam ezt a karszalagot s azért van rajta a tűzér jelzés, mert a negyed- és ötödéves évfolyamot bevették volna a tűzérvezetésbe, mivel mi a tűzértiszt iskolai tananyagát végigtanultuk. Az első és harmadik évfolyam a gyalogosok lettek volna. De nem tudtuk felvenni a harcot, mert az oroszok a

lővegekből, amit a diósgyőri gyárból kaptunk volna, kiszerezték a lövegzárat. Aztán jöttek a megtorlások. Én aztán egy évig dolgoztam, majd bekerültem a budapesti szerszámgépgyárba, de ott is kísértett ötvenhat emléke, ezért felmondtam. A bányászati tervezőintézetben aztán – bár szakmával teljesen ellentétes – olyan embereket ismertem meg, akik gyárigazgatók voltak korábban és hadmérnökök, igazi szakemberek és sokat tanultam tőlük. Ennek köszönhetem, hogy egészen ez év, azaz 2006 januárjáig ott dolgoztam.

A karszalagot viszont azóta – ötven éve őrizgetem. Hol eldugtam, hol a lexikonban rejtegettem, hol elővettem és most, hogy szabadon feltehetem, elhoztam az ünnepségre is. Mindig büszke voltam rá!

Egy forradalmár szemszögéből

Két sortüzet élt túl a miskolci fiatalember

A Miskolc Televízió október 23-án magazinműsorral és kisfilmmel emlékezik a forradalom eseményeire. A magazinműsorban többek között vitéz lovag Kozma Józseffel beszélgetnek, aki végigélte a miskolci eseményeket és szemtanú volt. Ebből az interjúból adunk közre részletet.

– Hogyan emlékszik vissza, hogyan kezdődött, legalábbis az ön szemszögéből a forradalom?

– Október 23-án, amikor kitört a forradalom, akkor én Lyukóbányán dolgoztam, Perecesen laktam. Onnan bejöttük Miskolcra, Diósgyőrből a Marx térre, és ott vártunk, gyülekeztek össze az emberek. Jöttek a Lenin Kohászati Művekből, jöttek Diósgyőrből rengeteg ismerősünk, bányászok, és onnan bejöttük Miskolcra a Városház térre, ahol rengetegen voltak, nyüzsgöttek, jött egy harckocsi is. Az emberek sodorták egymást be a kapu alá, ki, majd lementünk a Villanyrendőrhöz, és ott voltunk sokáig. Ekkor jött egy fiatalember és kiabált, hogy menjünk fel segíteni Pestre, mert óriási harcok folynak a Corvin közben. A Szabad Európa Rádió folyamatosan tájékoztatott arról, hogy mi történik a fővárosban, a Széna téren, Kossuth téren. Innen lementünk a nyomdához, ott állt egy üres Tefu gépkocsi, le volt nyitva a bal oldala, arra felszálltunk, és amikor megtelt, akkor elindultunk, hogy menjünk segíteni a Corvin közieknek. Késő este volt már, sötét, és amikor

Hatvant elhagytuk, akkor megállított minket két ÁVH-s, és megkérdezték, hogy hová megyünk. Mondtuk, hogy a Corvin közbe, mire azt válaszolták, hogy ne menjünk sehová, mert ott már helyreállt a rend, forduljunk vissza. De mi erősködtünk, hogy meg akarunk győződni róla, hogy rend van-e, ha már ilyen hosszú utat megtettünk. Látták, hogy erősködünk, és ekkor balról egy tájszlósos férfi szólt, hogy vigyázzatok,

volt és sok sebesült, és amíg vajdunk egymással, gyorsan körülkaptak a katonák, és bevitték a nagygombosi laktanyába. Akik nem voltak sérültek, azokat bezárták egy sárga épületbe, ott voltunk reggelig. Vasrácsos ablak volt, fegyveres őrök járőröztek kint.

– Volt önökben félelem?

– Igen, volt. Fegyvereink voltak, amit elvettek, de nekem sikerült eldugnom egy pisztolyt, amit ott kaptunk a nyomda előtt. Nagyon kellemtelen volt, mert nem tudtam hová tenni. Reggel bejött egy őr, állítólag politikai tiszt volt, és felírták az adatainkat. Azt gondoltam, most van itt az alkalom, hogy a pisztolytól megszabaduljak, ki akartam menni a vécére, de azt mondta, nem mehetek sehová, üljek le, és majd akkor mehetek, ha engedélyt kapok. Leültem a padra, és szépen kitétem a pisztolyt. Volt egy kétajtós szekrény, ahhoz odament és papírokat szedett ki belőle, én meg közben visszamentem a helyemre. Felvették az adatainkat, majd azt mondták, hogy visszavisznek Miskolcra. Úgy is volt, kaptunk reggelit, aztán kikísérték az állomásra, és a vonat utolsó kocsijára szálltunk fel, az volt lefoglalva. Behoztak Miskolcra,

A Dimávag főbejárata volt a beszédek helyszíne.

mert riasztólövés. Az ÁVH-sok eltávolodtak az autótól, majd le-fel kapcsolták a lámpát, és bal oldalról kaptunk egy sorozatlövést. Több halott

colcra. Úgy is volt, kaptunk reggelit, aztán kikísérték az állomásra, és a vonat utolsó kocsijára szálltunk fel, az volt lefoglalva. Behoztak Miskolcra,

Forradalmi hangulatban.

leszállítottak a Tiszain, majd összereltek és azt mondta az egyik fő-törzsőrmester: „Na, ide figyeljete, taknyosok! Ezer szerencsétek, hogy én borsodi vagyok, mert különben nektek annyi lenne...”

– Ön akkor tizenkilenc esztendő volt.

– Igen. Utána mindenki ment a

maga útjára, vilamos nem volt, gyalog mentünk a Városház térig. Közben bennem volt a félelem

végig, hogy valahonnan kapunk egy sortüzet. Figyelgettem a háztetőket, hogy cserepet nem húznak-e fel valahol, vagy ablakokat nem nyitnak-e. Megfordultam hátrafelé, és akkor láttam, hogy a szovjet emlékművel szemben van egy erkély, ahová ki-jött egy férfi fekete kabátban, fekete kalapban, és volt egy dudor a kabát alatt. Azt gondoltam, gépfegyver van nála, és jó lesz fedezékbe menni, úgyhogy odamentem a Zenepalota árkádjába alá, és a harmadik oszlop mögé álltam be. Hiába vártam, nem történt semmi, kiha-

joltam az oszlop mögül, és a férfi akkor fényképezett.

– Ezek után mentek az egyetemre. Ott mi történt?

– Amikor kiértünk, már nagy tömeg volt, fenn állt az épület tetején Nagy Attila és szavalta a Talpra magyart, utána a diákok tizenegy pontból álló követeléseit felolvasta, és onnan elindultunk a Dimávagba. Ott már várt ránk

Papp Miklós, a megyei munkástanács elnökhelyettese, akit akkor ismertem meg, ő is tartott beszédet, és onnan indultunk be Miskolcra. Ott azt mondták, hogy menjünk a Rudas Lászlóra, ott vannak a diákok bezárva és szabadítsuk ki őket. Odavonult a tömeg, és követeltük a szabadon bocsátásukat, de azt mondták, hogy nem ott vannak, onnan már elvitték őket a Zsolcai kapuba. Akkor elindultunk oda és nagyon sokan csatlakoztak még hozzánk a Búza térről is. A nagy tömeg a rendőrség előtt állt meg, és követelték a diákok szabadon bocsátását. Ki is engedtek öt diákot, de mondták, hogy vannak bent többen is azok, akik ott álltak az ajtónál. Verték az ajtót, kiabáltak, sikerült kinyitni az ajtót és többen bementek. Ezek után kezdtek el lövöldözni, én szerencsére beugrottam az óvoda udvarára, úgyhogy megúsztam, és nem sérültem meg.

– Mikor és hogyan tartóztatták le?

– 1957 tavaszán tartóztattak le, mert fényképről felismertek. Kaptam egy idézést, behívtak a Zsolcai kapuba a rendőrségre, fényképeket raktak elém, hogy kiket ismerek. Bár nagyon sok embert ismertem fel, de azt mondtam, hogy senkit. Akkor azt mondták, hogy nem létezik, ezek bányászok, kohászok, kell hogy ismerjem őket. Látták, hogy nem megy a dolog, úgyhogy kicsit „megpuhítottak”, levitték a pincébe, bezártak. Másnap megint felhívtak, megint erőszakoskodtak, egy fiatal vékony nyomozó volt ott, aki arcul ütött, nekem pedig olyan rosszul esett, hogy visszaadtam neki. Egy pillanatra összeesett, de aztán kirohant, rám csukta az ajtót. Utána jöttek hárman, és alaposan helybenhagytak. Arra ébredtem fel, hogy borzasztóan fáztam, a pincebörtönben találtam magam. A fogam ki volt verve, a lábamról a körmöt letaposták, kezemet eltörték, és aztán benntartottak tizenhét napig. Utána kiengedtek, én pedig beálltam a nemzetőrségbe, és jártam ki fegyveres őrségbe Lyukóbányára, Perecesre az aknákat őrizni, nehogy berobbantsák. Vártuk, hogy bejönnek az ENSZ csapatok, átveszik a hatalmat, segítenek, de talán szerencsénk is, hogy nem jöttek be, mert, ha bejötték volna, akkor lehet, hogy komoly háború tört volna ki.

Egy irodalomtörténész professzor vallomása

Szabó Lőrinc költészetének – nem a magánember életének – jellegzetessége, hogy nagyon kevés, úgynevezett történelmi vagy közéleti kötődése van a költészet és történelem kora között. Ami nem azt jelenti, hogy kiszakítani lehetne korszakából, de ezek az ilyen alkalmi jellegű megverselések hiányoznak az ő költészetéből. Mert

ezek mindig félreérthetővé tesznek egy költőt, meg mindig mélyreptülésben vannak poétikailag. Ugyanakkor Szabó Lőrincnek néhány verse közvetlenül is kapcsolódik a történelemhez, jellegzetesen épp szülővárosához.

Kérdezték egy interjúban tőlem, hogy 1956 mit jelent számomra? Erre az egyik válaszem, hogy mint miskolcinak azt jelenti, hogy Szabó Lőrinc újra itt találkozott össze szülővárosa közönségével, mert függetlenül a történelmi eseményektől – azt utólag látjuk egyben, hogy okt. 23-án kitört a forradalom – ugyanakkor ünnepelték a költőt. És ugyanakkor keletkezett, kezdődött és alakult az a versciklusa, melyet Meglepetések címmel ismertünk. Dobos Marianne Akkor is ka-

Szabó Lőrinc-est Miskolcon

Balról: Csorba Zoltán, Szabó Lőrinc, Földvári Rudolf, Kordos László, (kissé takarva) Déri Ernő, Szekrényesi Lajos (az előtérben takarva).

rácsony volt című '56-os interjúkötetében a fotokópiáját is láthatjuk annak a háromrészes versnek, melyet a Kossuth utcai emléktáblára is rávéstek. A vers másik sajátossága, hogy ennek megszövegezése nemcsak Szabó Lőrinc, hanem az itt jelen volt legközelebbi barátjának, Illyés Gyulának is köszönhető, mert együtt írták épp ezeket a mondatokat.

De hogy még Szabó Lőrinc és Miskolc kapcsolatához két történetet fűzzek, megjegyzem, hogy itt kezdték el írni emlékeztetőből az Egy mondat a zsarnokságról című Illyés-verset, ami aztán a forradalmi irodalmi újságban jelent meg. Mert

Illyés Gyula és Flóra asszony, a felesége emlékeztetben rögzítették a verset, és aztán úgy írták le. A másik történet, hogy a Meglepetések című ciklus első darabja a hagyatékából az özvegye által a '60-as évek elején a Borsodi Szemleében induló Széphalom rovatban meg is jelent. Mi, akik kértük, a szerkesztő és én, az akkor ifjú kezdő irodalmár nem tudtuk, csak kértünk egy verset a „nagy szülőttől” és az özvegy elküldte Meglepetések címmel az első részt és ez mindjárt a konszolidáció elején meg is jelent. Utóbb tudtuk meg, hogy a forradalomra való reagálásnak első darabja, rendkívül jellegzetes Szabó Lőrinc-vers.

Dr. Kabdebó Lóránt emeritus professzor nyilatkozata alapján.

Szinavölgyi József és Gáborjani Klára (Szabó Lőrinc lánya), közöttük ismeretlen résztvevő.

1956 képekben

A forradalom miskolci eseményei

TÖMEG AZ UTCÁKON

Október 25-én a miskolci munkások demonstrációval kívánták nyomatékosítani a követeléseiket. Először a Nehézszerológépgyár dolgozói indultak meg, majd csatlakoztak hozzájuk a Dimávac, és a Lenin Kohászati Művek munkásai is. Eredetileg a város központjában lévő Búza tér lett volna a tömeg úti célja, a szervezők azonban el akarták kerülni az összetűzést a közelben székelő ÁVH-val. Fekete Simon diákszemélyiség elnök és a városi pártbizottság között lefolytatott tárgyalás eredményeképpen, a tömeget az Egyetemvárosba irányították, ennek érdekében motoros egyetemistákat indítottak a felvonulók elé. Útközben nagy számban csatlakoztak a tüntetőkhez a város lakosai, végül már hatalmas, 35-40 ezres tömeg hömpölygött az utcákon. Útközben a lakások ablakaiban is megjelentek a nemzetiszínű zászlók, és a sokaságban is rengeteg háromszínű lobogó tűnt fel. Útközben több vörös csillagot levertek, ezt egy csoport követelésére Szinvavölgyi József tanácselnök a tanács épületéről is eltávolíttatta. *(Mikó János felvétele.)*

EGYETEMI NAGYGYŰLÉS

Október 25-én, az Egyetemvárosban már szervezeten fogadták az odaérkező tömeget. A nagyelőadó tetejéről Dornbach Gyula köszöntötte az egybegyűlteket, majd ismertették a különböző forradalmi követeléseket. A debreceni egyetemisták pontjait a városból érkező Galánffy Lajos, a miskolci Zenekonzervatórium igazgatója ismertette, majd hozzáfűzte ehhez a konzervatórium követeléseit is. A miskolci diákszemélyiség elnök 11 pontos felhívását Rác Károly hallgató, a Dimávac 12 pontos kiáltványát Papp Miklós anyagbeszerző, üzemi munkástanács tag olvasta fel. A felszólalók között volt Zombori Sándor alezredes, aki a honvédség, és Urbancsok Mihály, aki a megyei pártbizottság egyetértéséről biztosította a tömeget.

FIATAL SZÍNÉSZ A FORRADALOMBAN

Mind az egyetemi, mind az ugyanaznap délután, a Petőfi téren megrendezett nagygyűlésen rendkívüli hatást gyakorolt az emberekre Nagy Attila, a népszerű, fiatal miskolci színész, aki mindkét helyszínen elszavalta a Himnusz és a Nemzeti dalt. Nagy Attila fontos szerepet játszott a rend helyreállításában az október 26-i sortűzet és lincseléseket követő zűrzavarban is, amikor az események hatására a megyei munkástanácsban alig néhányan maradtak. Nagy Attila ekkor Papp Miklóssal együtt látott hozzá a rend helyreállításához, akit még október 24-én választottak be az üzemi, majd másnap a megyei munkástanácsba. Megegyezésük értelmében Papp a megyei, Nagy Attila pedig a városi ügyeket intézte. *(Mikó János felvétele.)*

SZOVJET KATONÁK A TANÁCSHÁZ TÉREN

A szovjeteknek november 4-én, hajnali négy órától érdemi ellenállás nélkül sikerült megszállniuk Miskolcot. A honvédegyeségek, laktanyák ellenállás nélkül tűrték lefegyverzésüket. A

2. üteg tüzelőállás-elfoglalásakor azonban a szovjetek eddig ismeretlen okból tüzet nyitottak, és megsebesítettek egy magyar katonát. Az üteg lefegyverzett katonáit és tisztjeit néhány órán keresztül fogva tartották, majd még azon a napon szabadon engedték. A szovjet csapatok fokozatosan szállták meg Miskolcot, utoljára – reggel fél hét tájban – a laktanyákat foglalták el. A lefoglalt gyalogsági fegyvereket a Pingyomra szállították, a magyar katonák többsége szétseledt.

TŰZHARC AZ EGYETEMEN

A megszállás során csupán az Egyetemvárosban került sor tűzharcra. Az I. számú diákszállónál felállított őr, Benyócs Ferenc hallgató a sötétben mozgó alakokat látott, és mivel nem reagáltak a felszólítására, figyelmeztetésképpen a levegőbe lőtt egyet. Mint kiderült, a mozgó alakok szovjet katonák voltak, akik azonnal viszonzták a tüzet. Az egyetemi őrség néhány további tagja erre szintén tüzet nyitott, majd a puskaropogásra felébredő hallgatók egy része is. A harcban két egyetemista, Kölber Gábor és Kiss Gábor vesztette életét. *(Mikó János felvétele.)*

TÖMEGPEREK

A miskolci lincselésekkel kapcsolatban két tömegpert indítottak el. Az első, 21 vádlottat felsorakoztató perben (fotónkon) első fokon 14, másodfokon 7 embert ítélték halálra. Balázs Gézát, G. Tóth Lászlót, Szász Zoltánt, Komjáti Ferencet, Sikó Dezsőt és Nagy Zoltánt 1957. július 20-án, Lengyel Lászlót 1957. szeptember 5-én végezték ki, Budapesten. Az eljárás során a nyomozó szervek számos törvénytörtést követtek el. A per kimenetelének biztosítása érdekében meg kellett változtatni az eredeti orvosszakértői véleményeket, ezért a két boncolást végző orvost le tartóztatták, és okirat-hamisítás vádjával eljárást kezdeményeztek ellenük. Hathetes fogság után mindketten visszavonták előző szakértői véleményüket.

A második per során – amelyet Szarka József és társai ellen folytattak – halálbüntetés kiszabására nem került sor, a vádlottak közül többeket felmentettek, a többiek 2 évtől életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték.

